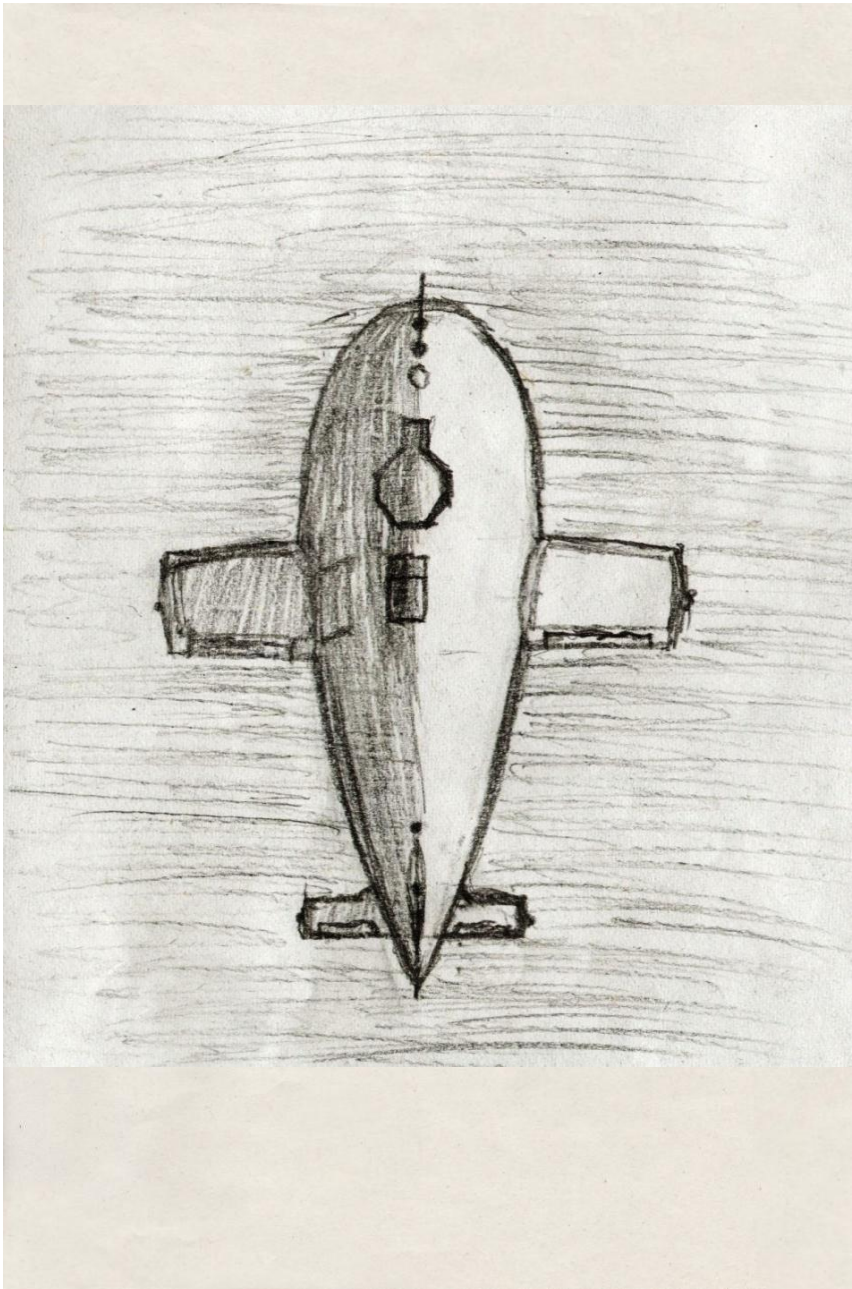

T ú t o
k n i h u
v e n u j e m
s v o j i m
p r i a t e ľ o m ,
r o d i n e ,
š k o l e .

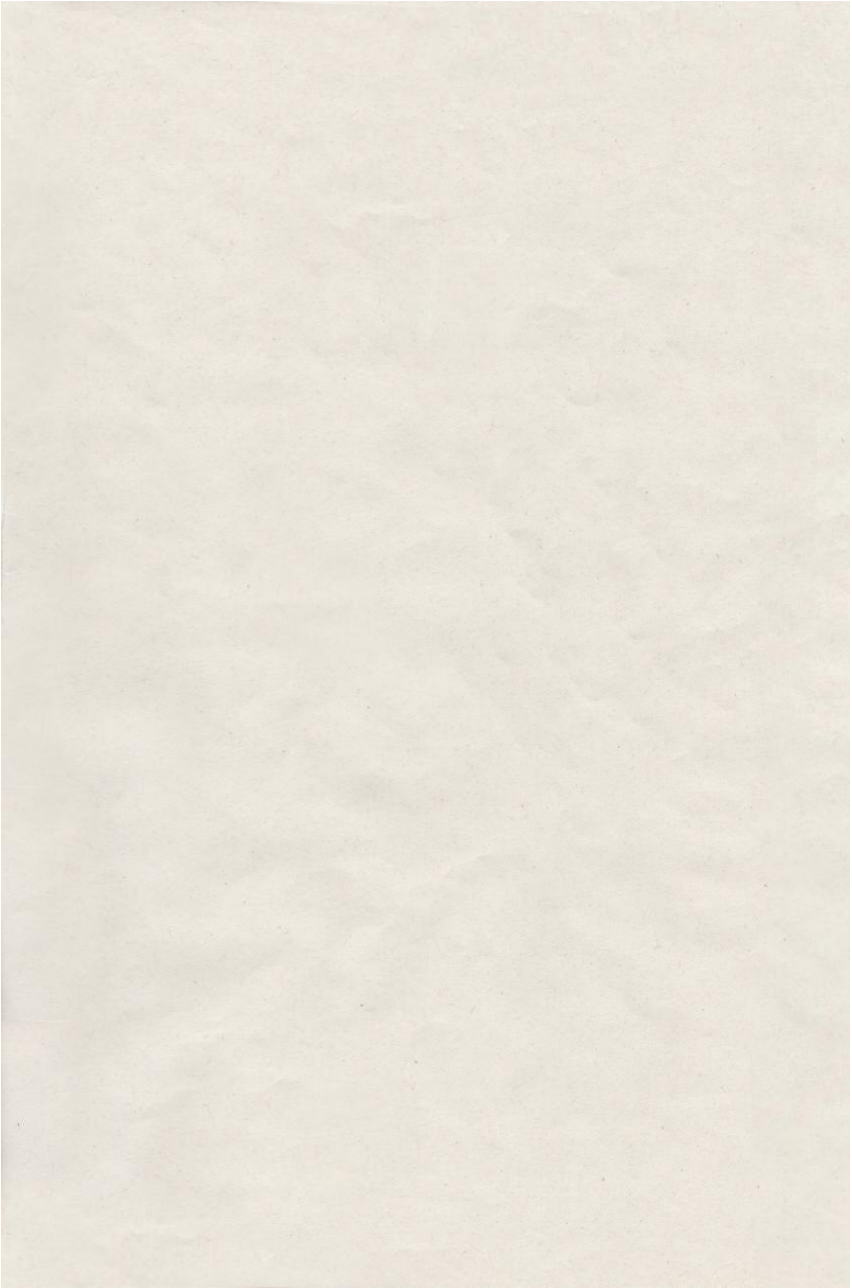

P e t e r C h y t i l

A p o p h i s

2010

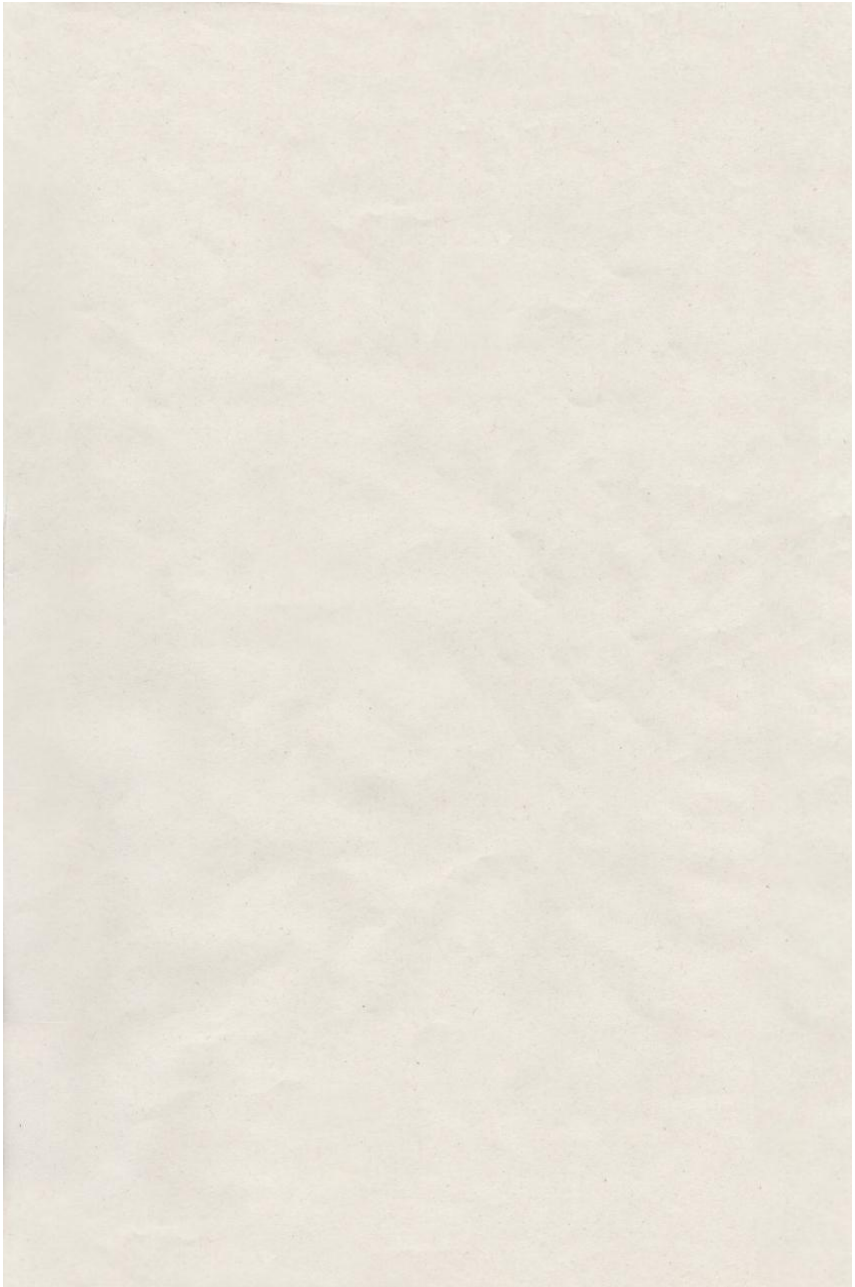

Obsah

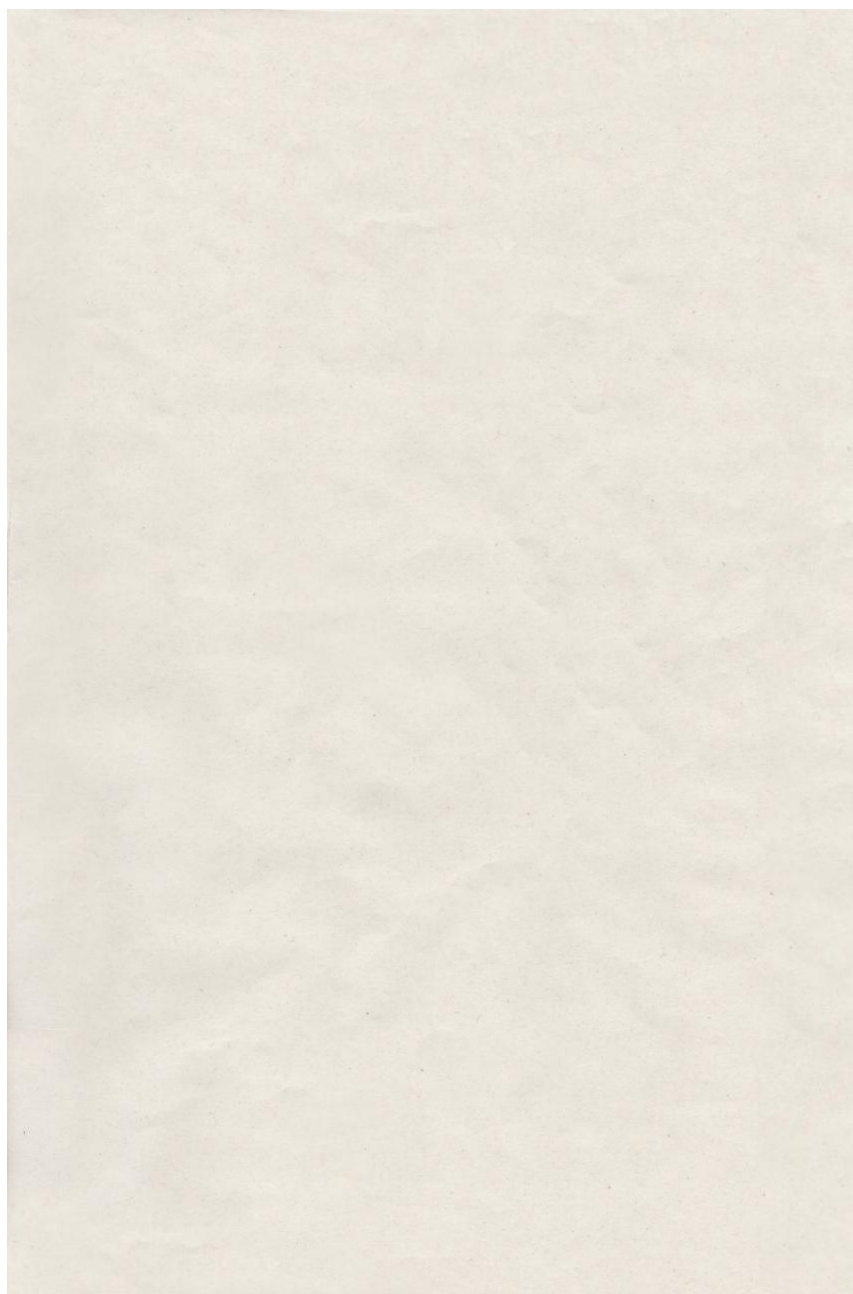
Prológ

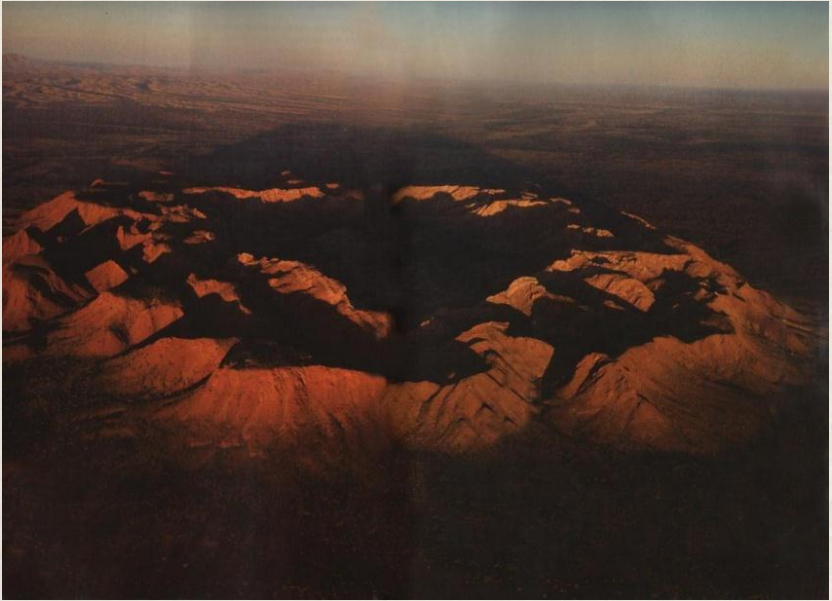
- 01 . Aténa
- 02 . Odpočítavanie
- 03 . Spor
- 04 . Zatmenie

Epilóg

Prológ

Zhruba pred 140 000 000 rokov narazila kométa do Zeme a vytvorila priepasť s priemerom 22,5 km.

Dnes je Gosses Bluff trojkilometrovým pozostatkom krátera.

30. Júna 1908 explodovala nad Sibírskou oblasťou
Tunguzka planétka s rozmermi pätnásť poschodovej
budovy a zmietla stromy na ploche
presahujúcej 2000 km².

Samotná planétka do Zeme nikdy nenarazila.

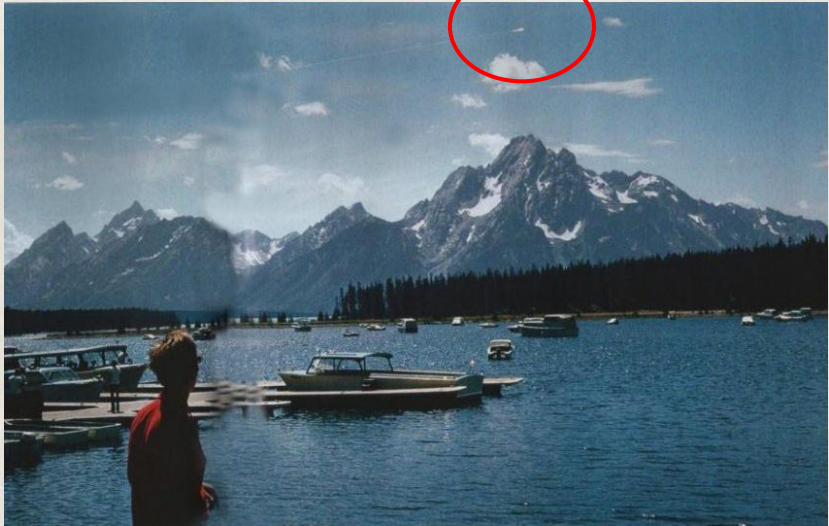
25. 3. 1992 bola objavená kométa
Shoemaker – Levy 9.

Kométa bola rozbitá na 24 častí.

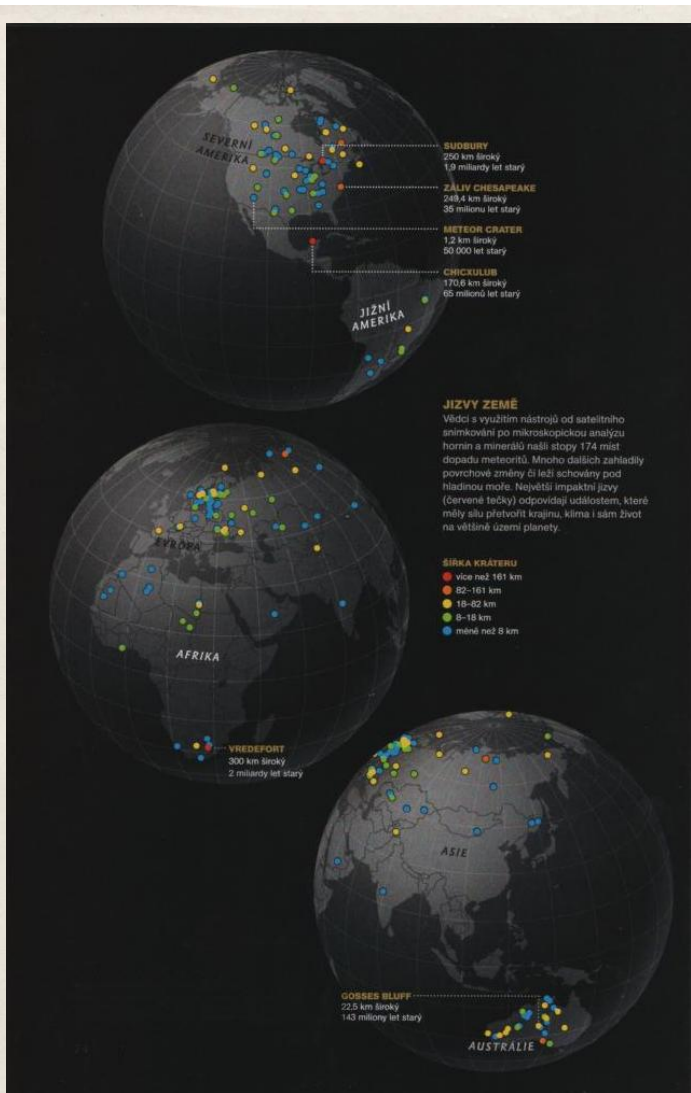
Júl 1994, časti kométy Shoemaker – Levy 9
zasiahli Jupiter.

Škvrnny vytvorené atmosfére Jupitera
sú väčšie než Zem.

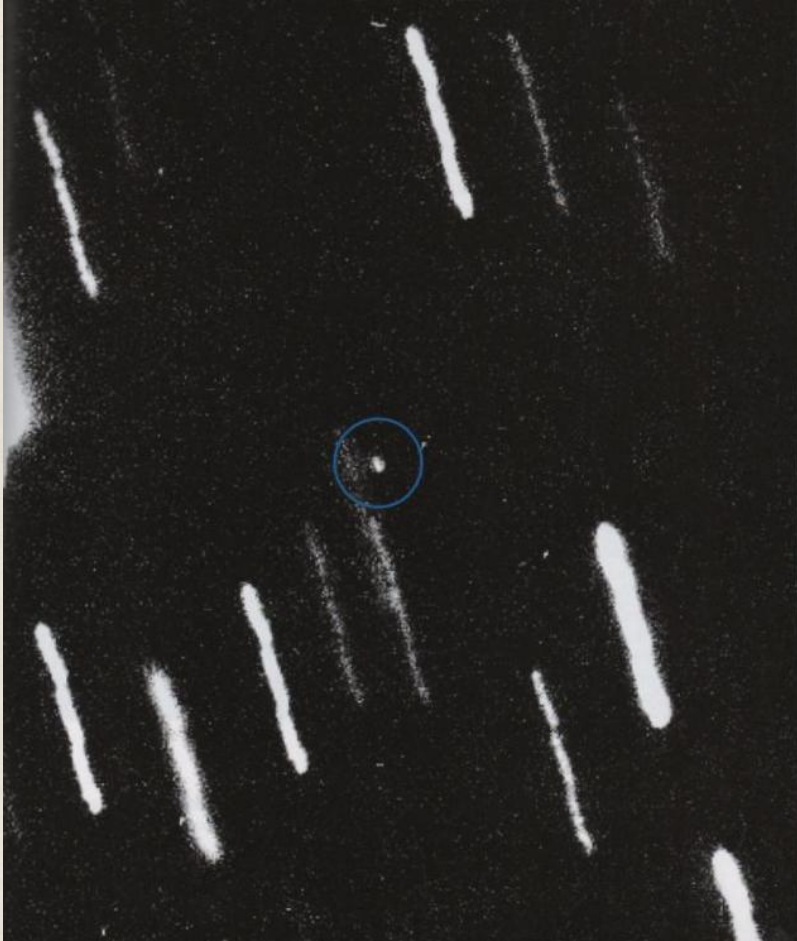
Tento 150 000 kg objekt bol pozorovaný v 1972 nad Jackson Lake vo Wyomingu.

Neškodne sa odrazil od atmosféry.

Dodnes bolo nájdených 174 miest dopadu meteoritov.

Mnohé ešte ležia neobjavené pod hladinou oceánov.

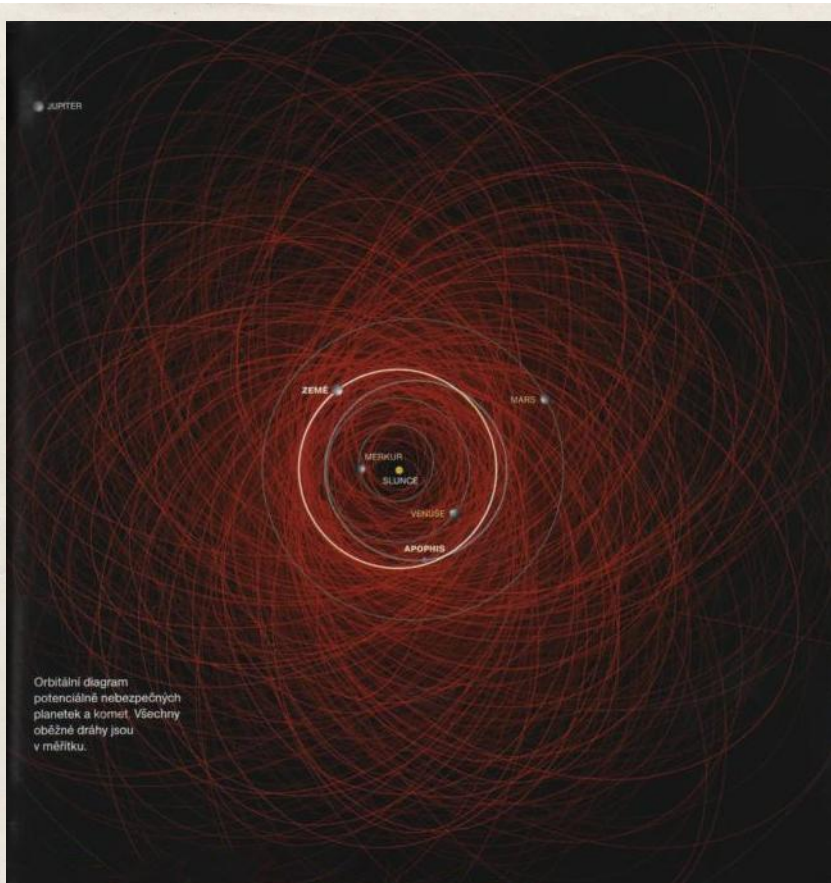
V roku 2004 bol objavený asteroid Apophis (Ničiteľ).
Má priemer 274 m a k Zemi sa priblíži 13. 4. 2029 a na
Veľkonočnú nedeľu v roku 2036.

Prevdepodobnosť zrážky je 1: 45 000. Apophis sa
priblíži k Zemi na vzdialenosť 33 796 km.

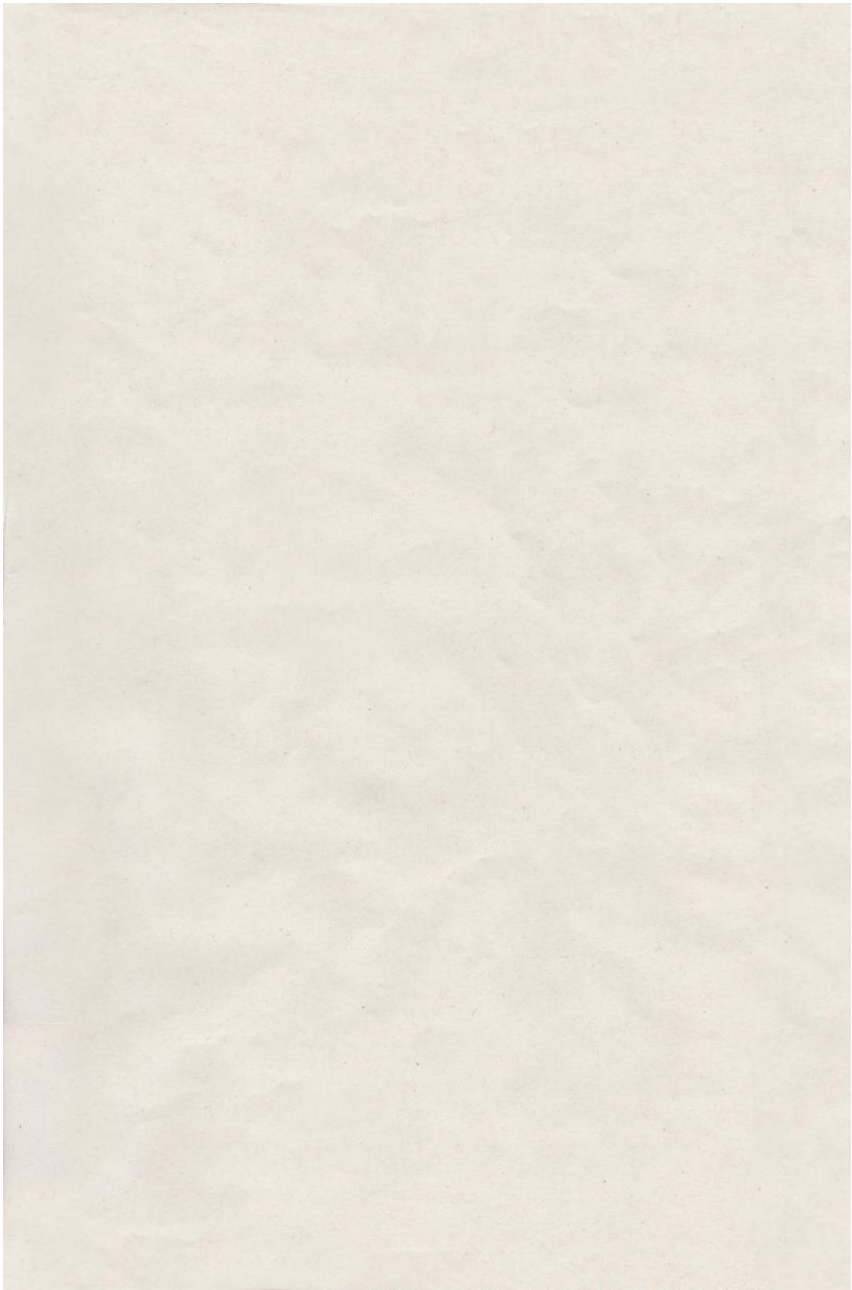
V roku 2005 narazila kozmická loď NASA do kométy
s energiou 5 000 kg dynamitu.

Náraz niako neovplyvnil dráhu kométy.

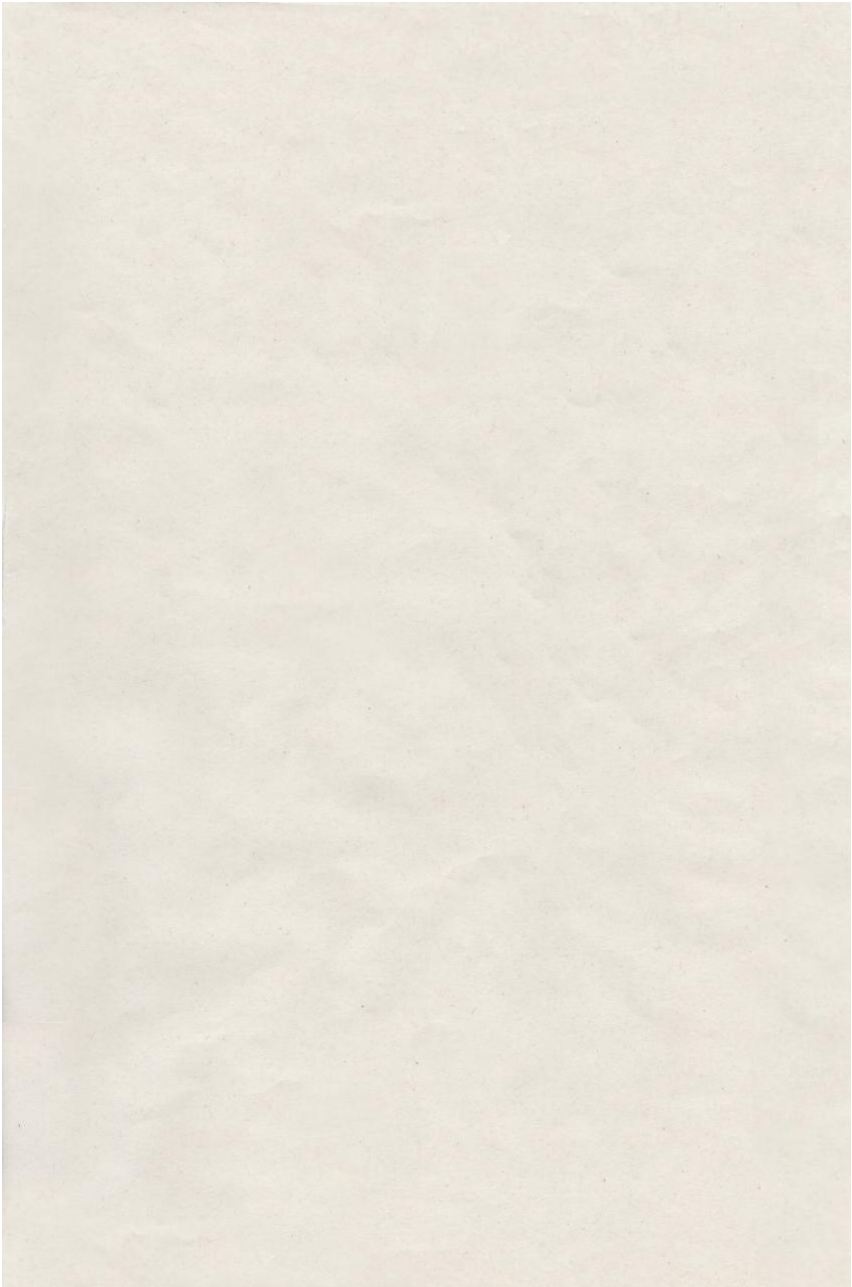

NASA do Apríla 2008 katalogizuje vyše 950
potenciálne nebezpečných telies (červené dráhy).

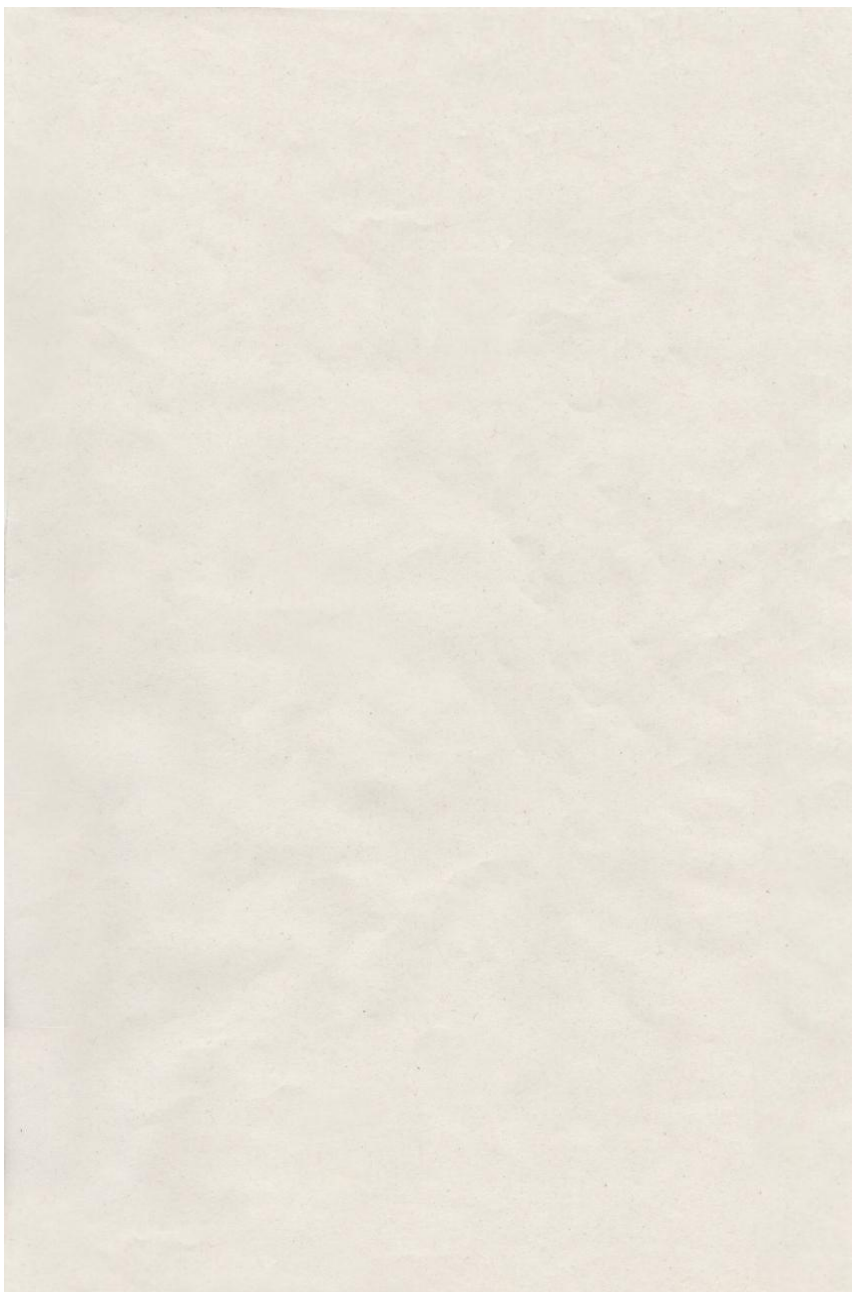
Nachádzajú sa vo vzdialenosti do
7 400 000 km. od Zeme.

01. Čast'

A t é n a

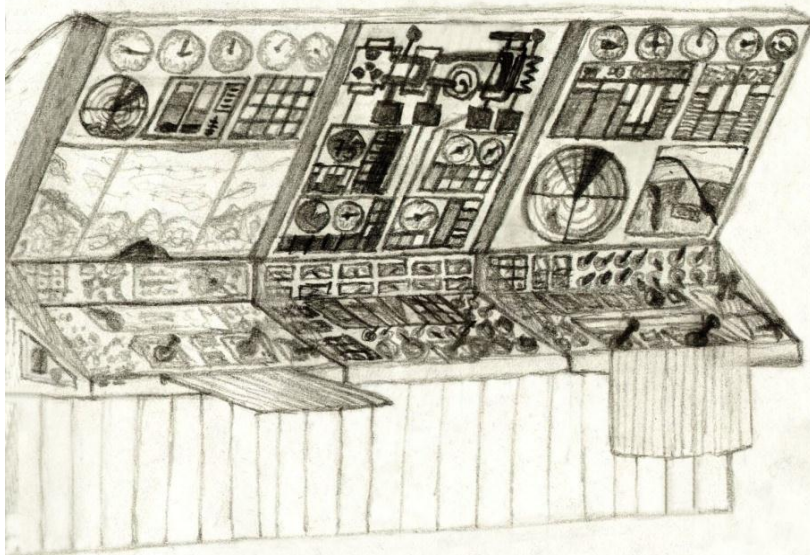
I . KAPITOLA

Dnes 1. 12. 2030 bola vesmírna loď Aténa oficiálne uvedená do prevádzky. Na hornej palube sa konal otvárací banket (prvý vo vesmíre), na ktorom prezident USA admirálovi symbolicky odovzdal model lode. Všetko prebehlo podľa plánu a prvý deň prevádzky SS Aténa bol bezproblémový.

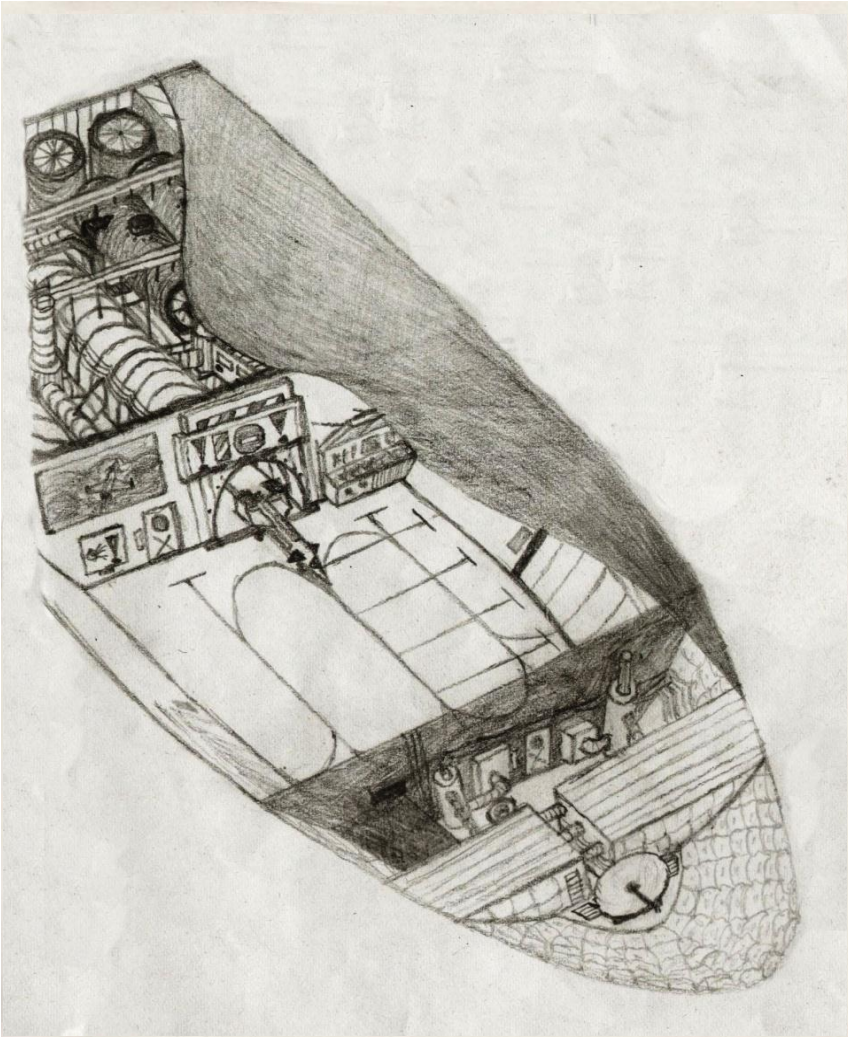

Na druhý deň 2. 12. 2030 SS Aténa zvýšila rýchlosť obehu okolo Zeme z 90 minút na 20 minút a opustila gravitačné pole Zeme. Motory pracujú dokonale, navigačný systém bezchybne. Spojenie so Zemou bezproblémové. Malý detail na okraj: keďže máme bezproblémové spojenie so Zemou, máme aj televízny signál s vyše 1 miliónom programov. Každý z nás si príde na

svoje. Cieľ našej cesty? Ľudstvom dlho očakávaná expedícia na Mars s ľudskou posádkou.

3. 12. 2030 Už som spomenul, že letíme k Marsu. Táto planéta má preveriť konštrukciu lode, navigáciu, brzdné padáky a po prvýkrát použité plazmové motory s dýzami otočnými o 360°. Naša loď je v porovnaní s Boeingom 747 pomerne malá, má „úctyhodné“ rozmery 55 metrov na dĺžku a 30 metrov na šírku vrátane rozpätia krídel. ISS má 70 metrov. SS Aténa dosahuje ohromujúcu rýchlosť 100 000 km/h.

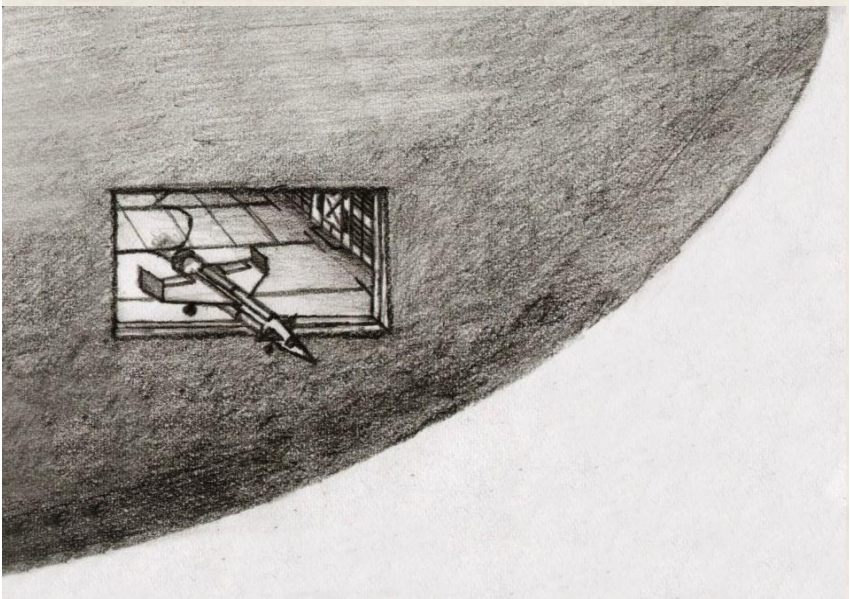

Udržať ju vedľa trupu v stabilnej polohe nebolo najjednoduchšie, ale ovládanie je naozaj veľmi presné a pohodlné. Keď toho máte plné zuby, dáte si pauzu, kamoš vás zastúpi, môžete si dať kávičku (vďaka umelej gravitácii zostane

v hrnčeku). Raketa funguje výborne, len je tu problém vzhľadom k čomu máme jej rýchlosť merať. Pri štandardnom nastavení je jej rýchlosť skalibrovaná s rýchlosťou SS Aténa, ktorou sa práve pohybuje. Čiže jej nula je len abstraktná hodnota ,lebo SS Aténa nejde vždy tou istou rýchlosťou. Momentálne je 0 km/h na rakete Valeria 100 000 km/h pre SS Aténa. To znamená, že Valeria môže dosahovať aj – 100 000 km/h. Valeria dosiahne rýchlosť 120 000 km/h, ak jej nula je nula aj pre SS Aténa. Teda keby sme sa s raketou oneskorili a dobehnutie Atény by trvalo dlhší čas. Zvlášť preto, že Valeria má palivo len na tri (pozemské) hodiny plného výkonu. Po vyčerpaní paliva sa turbogenerátor na jej palube točí ešte niekoľko sekúnd zotrvačnosťou. Táto energia sa využije na otvorenie solárnych panelov a raketa letí ďalej, lebo ju nič nebrzdí, ale už je len málo smerovo ovládateľná. Bez pomoci ju do hangára nedostanete. My sme s ňou nešli až do takýchto extrémov.

Nasledujúci týždeň sa posádka venovala komplexným skúškam systémov na lodi, trénovali evakuáciu do núdzovej komory.

Podľa výpočtov technikov zodpovedných za prevádzku lode by sme pri zlyhaní recyklácie vzduchu už mali pociťovať, že vzduch je nedýchateľný. Ale nepociťujeme, a tak sme si istí ,že toto zariadenie funguje.

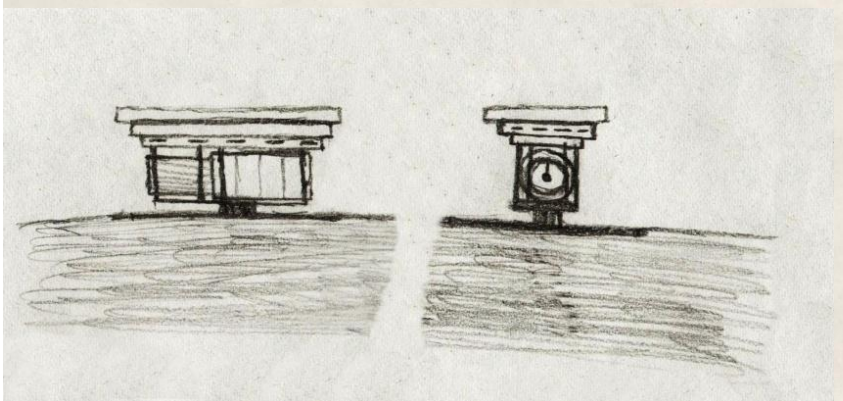

2 . K A P I T O L A

V šiestom mesiaci letu náš rádiolokátor zachytil bližšie neidentifikovateľný kus kameňa a ľadu s priemerom do 20 cm na zjavnej kolíznej dráhe. Admirál rozhodol, že loď nespomalí, ale meteorit odkloníme z kolíznej dráhy mikrovlnným generátorom. Meteorit sme zamerali na tisícinu milimetra presne a zapli sme indukciu. Generátor vyslal výboj, ale prvý zásah nebol veľmi úspešný. Meteorit začal rotovať. Druhý zásah ho odhodil na inú obežnú dráhu, a teda minie Aténu o stovky kilometrov. Radosť z úspechu bola obrovská, veď sme sa vyhli smrteľnej katastrofe. Pri rýchlosti, akú mal, by spôsobil prinajmenšom ťažké poškodenie vonkajšieho plášťa a izolačných vrstiev. Nehovoriac o citlivých systémoch pod nimi. Nasledujúci deň sme ich stretli viac a viac. Teraz ,keď už vieme, ako ich likvidovať, nemali sme žiadne problémy. Väčšinou potrebujú dva zásahy, ale niekedy stačí aj jeden.

Zistili sme, že je to dosiaľ neobjavený pás asteroidov v okolí Slnka. Tento pás sme zo Zeme vôbec nevideli, lebo objekty nemajú priemer viac ako 30 cm. Na Zemi sme si neidentifikovateľné tmavé škvrny, ktoré sa občas objavili na záberoch z teleskopov, vysvetľovali ako zvláštny prípad slnečných škvŕn. Táto teória je podložená faktom že „pravé“ slnečné škvrny majú periodickú aktivitu. to znamená , že sa

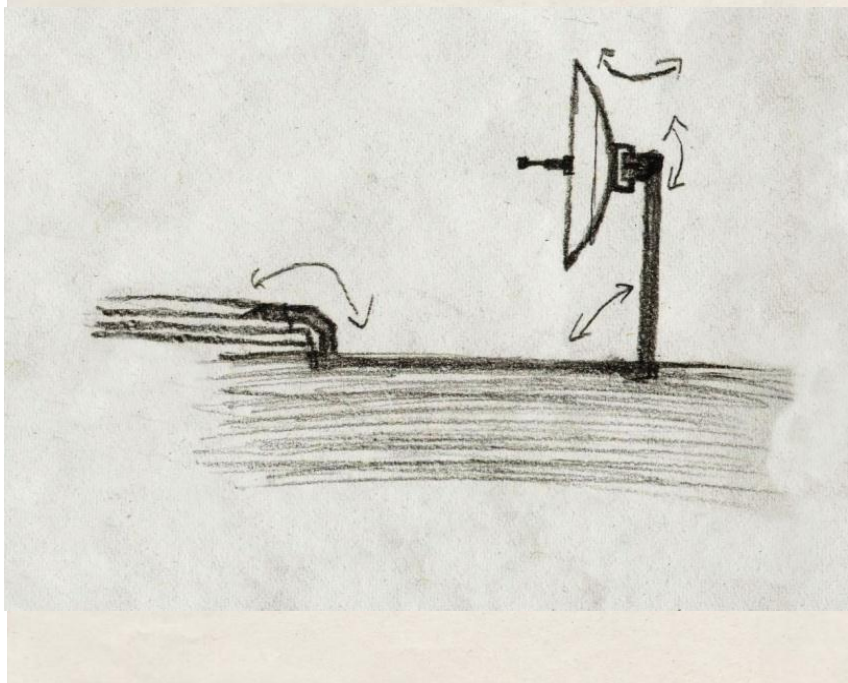
objavujú, pohybujú a menia veľkosť vždy v pravidelných časových intervaloch. Tieto „škvrný“ síce nemenili svoju veľkosť, ale pohybovali a objavovali sa vždy v pravidelných intervaloch. „Škvrný“ obiehali po povrchu Slnka a žiadny satelit ich nikdy bližšie neskúmal. Keby niekedy ľudí napadlo vyslať satelit k Slnku, ktorý by sa pohyboval rovnakou rýchlosťou ako tieto asteroidy, odhalil by, že „škvrný“ vlastne nie sú škvrný, aj keď spĺňajú všetky predpoklady tak, ako Da Vinciho posledná večera vyzerá ako freska, ale nie je to freska. Späť k asteroidom. Ich obežná rýchlosť je len 0.5 pozemského roka, čiže veľmi rýchla, a teda aj perióda „škvrný“ bola 0.5 roka. Na počesť objaviteľov pásu pomenovali tento pás „Pás Cestovateľov“, čomu sa veľmi tešíme, lebo sme sa tým zapísali do histórie. Je zaujímavé, že objekty tohto pásu sa skladajú z ľadu, ktorý sa ale na slnku neroztopí. Ľad totiž nepozostáva z vody ako na Zemi.

Prečo vlastne letíme v blízkosti Slnka, keď letíme na Mars? Lebo než tam dôjdeme, bude Mars na tejto strane a my podnikneme niekoľkoročnú cestu po vesmíre, aby sme vyskúšali

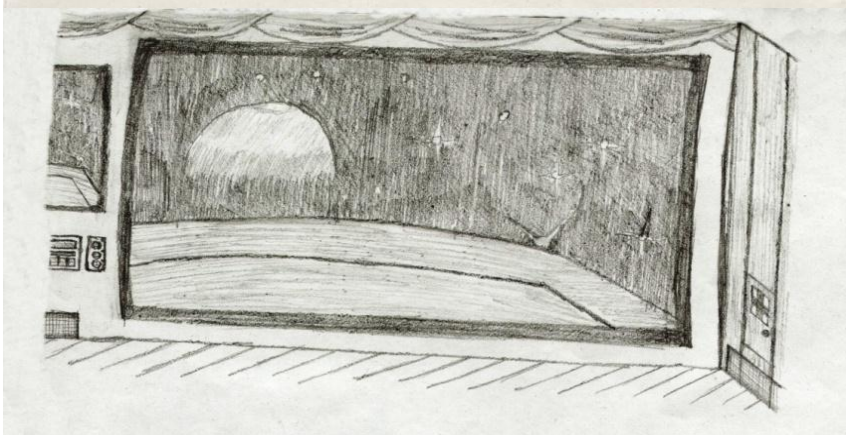
Priznávam, že aj ja mám už toho umelého neónového osvetlenia plné zuby, ale klasické žiarovky majú priveľkú spotrebu.

Teda všetci sa tešili, že sa budú pozeráť na Slnko cez panoramatické okno na hornej palube. Sklamanie bolo neopísateľné, Slnko tak oslepovalo, že sklo muselo byť takmer úplne tmavé, aby sa dalo pozeráť, pomohla aj reflexná vrstva na vonkajšej strane. Zabudli sme, že do Slnka sa aj na Zemi bez slnečných okuliarov zle pozerá, nie to ešte vo Vesmíre, kde nás nechráni niekoľkokilometrová vrstva plynov a prachu. UV filter zabránil, aby všetci v sekunde nedostali úpal a nespálili si kožu.

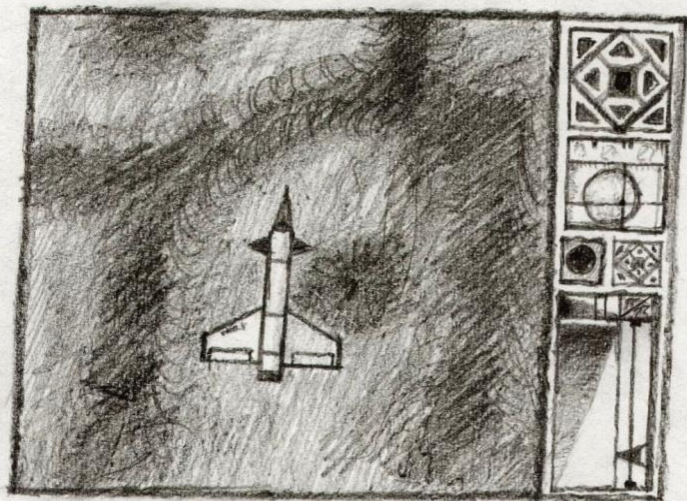
3 . K A P I T O L A

O 2 roky – konečne. Ako prví ľudia na svete vidíme bez pomoci prístrojov inú planétu na vlastné oči. Ďakujeme astronómom na Zemi, že dráhu letu vypočítali tak presne, technikom, že zostrojili takú úžasnú vec, akou je Aténa, admirálovi vesmírnej flotily, že aj napriek nášmu naliehaniu neodklonil Aténu z vypočítaného smeru a úžasnému kolektívu technikov, vedcov a pilotov, ktorí sa postarali, že sme doleteli až sem.

Teraz vieme ,ako sa cítili námorníci Krištofa Kolumba na plavbe za hranice poznania. Za hranice, ktoré len veľká sila ducha môže posunúť. Nebyť jeho ,dnes by sme asi ťažko pozerali cez teleskopy na našu úžasnú Zem.

Na nasledujúci deň sme podnikli 3 prieskumné lety do atmosféry Marsu na vopred vyhladené miesto, aby sme zistili, či je vhodné na pristátie.

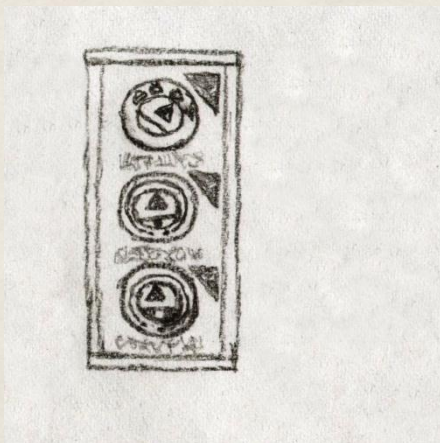
Zostup rakiet atmosférou bol odstrašujúci už na monitoroch. Nie, aby sme sa tam spustili s Aténou. Aténa je síce mimoriadne technické dielo, ale jadrový reaktor na palube je predsa len trochu znervózňujúci.

Rozmýšľame, či sa pri zostupe atmosférou nezohreje Aténa natoľko, že by to mohlo mať vplyv na chladenie reaktora.

Konštruktéri mysleli aj na to, chlácholili nás kontrolóri. Vysvetlili, že reaktor má celotitánovú konštrukciu a priestor medzi vonkajším a vnútorným plášťom sa môže naplniť tekutým dusíkom pripraveným vo vedľajšej nádrži. To ale spôsobí zastavenie reaktora ,a ten bude dávať len toľko energie, aby tekutý plyn nestuhol.

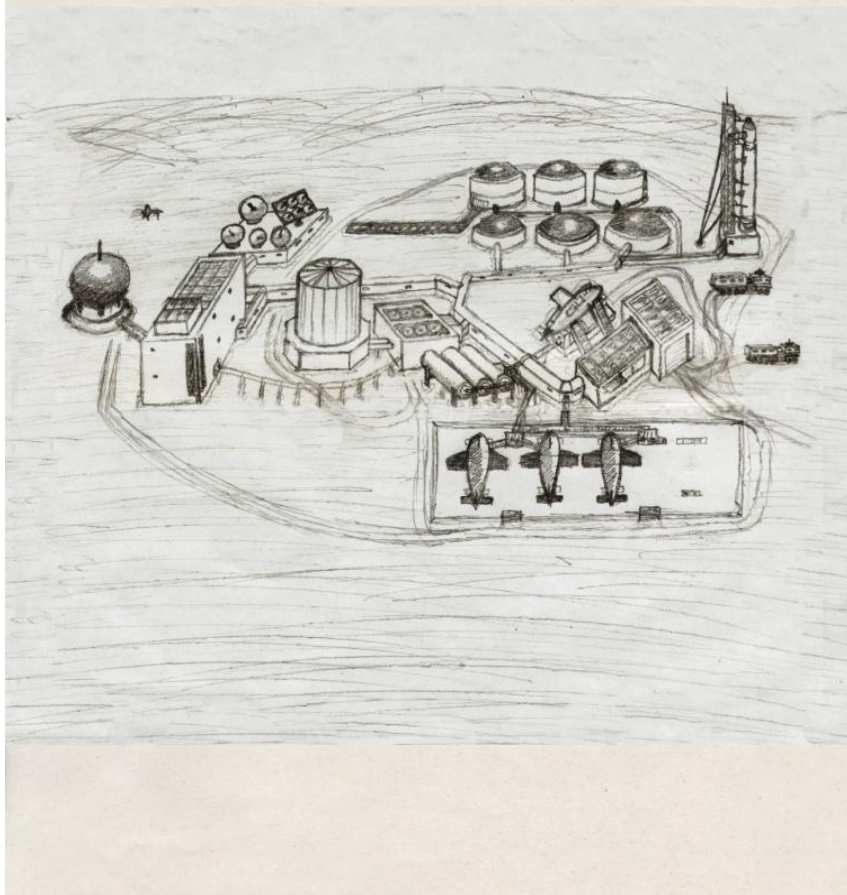

Generátor bude stáť. SS Aténa pôjde nasledujúcich 6 hodín na batérie. Ak budeme potrebovať viac energie, musíme roztvoriť solárne panely, ale to už musíme byť bezpečne na povrchu, inak nám ich atmosféra odstrihne a môžeme prísť aj o celé krídla. Zostup bol surový, ale to sme čakali.

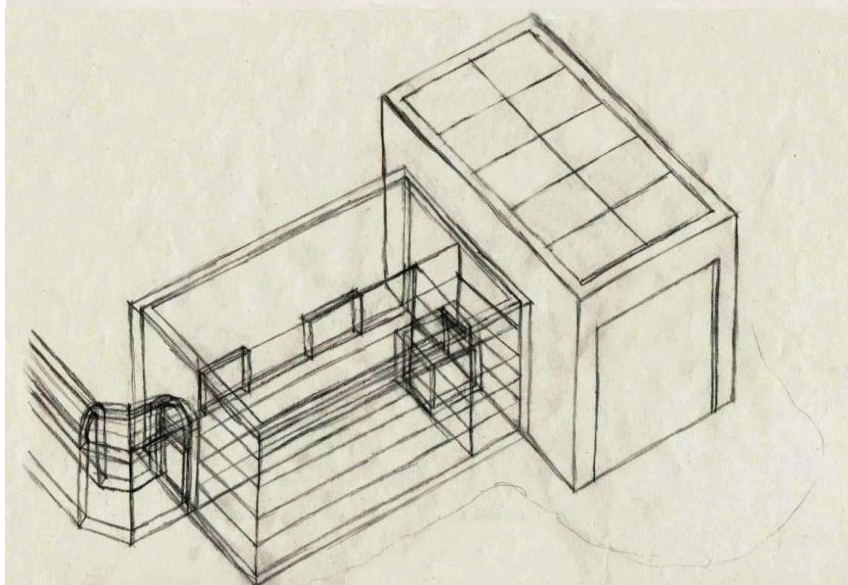

4 . K A P I T O L A

Základňa na Marse bola postavená vopred pomocou robotov a otestovaná, tak sme len pristáli na pripravený podstavec. Podstavec? Môže sa vám to zdať čudné, ale Aténa nemá vlastný podvozok, a tak na pristátie potrebuje podstavec.

Po pristátí sme sa bezdrôtovo spojili s počítačom základne a dali príkaz na prisunutie mostíkov. Tie sa prisunuli a my sme mohli vystúpiť do prijímacej haly. Vľavo bola prestupová komora, vedúca do garáže, vpravo dvere do spojovacích tunelov.

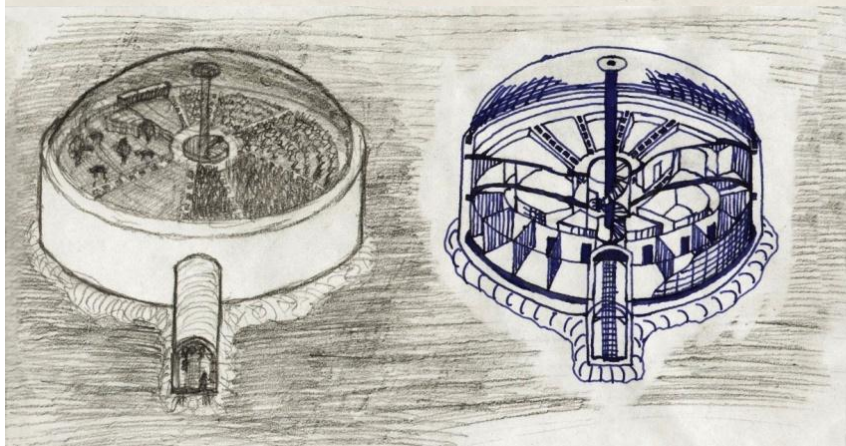

Prijímacia hala je vlastne veľký sklad potravín. V garáži sa nachádzajú dva elektrické transportéry na dlhé cesty po krajine Marsu. Na základni sa nachádzajú 3 jednoposchodové a 3 dvojposchodové ubytovacie jednotky, jadrový reaktor na zabezpečenie energie, spojovacie centrum, hlavná budova s laboratóriami a centrom podpory života. Vedľa nej je nádrž v tvare gule s kyslíkom.

Pri základni je aj odpaľovacia rampa núdzovej evakuačnej rakety, pristávacia dráha prieskumných lietadiel a čakacia plocha prieskumných lodí s možnosťou dopĺňania paliva, ktoré

sa skladuje vedľa podpornej budovy reaktora a vyrába sa v hlavnej budove.

Základňa je úplne sebestačná, kyslík sa získava na mieste, voda sa čerpá z kontrolného vrtu pod hlavnou budovou a potraviny pestujeme a chováme pod kopulami zo skla na ubytovacích budovách.

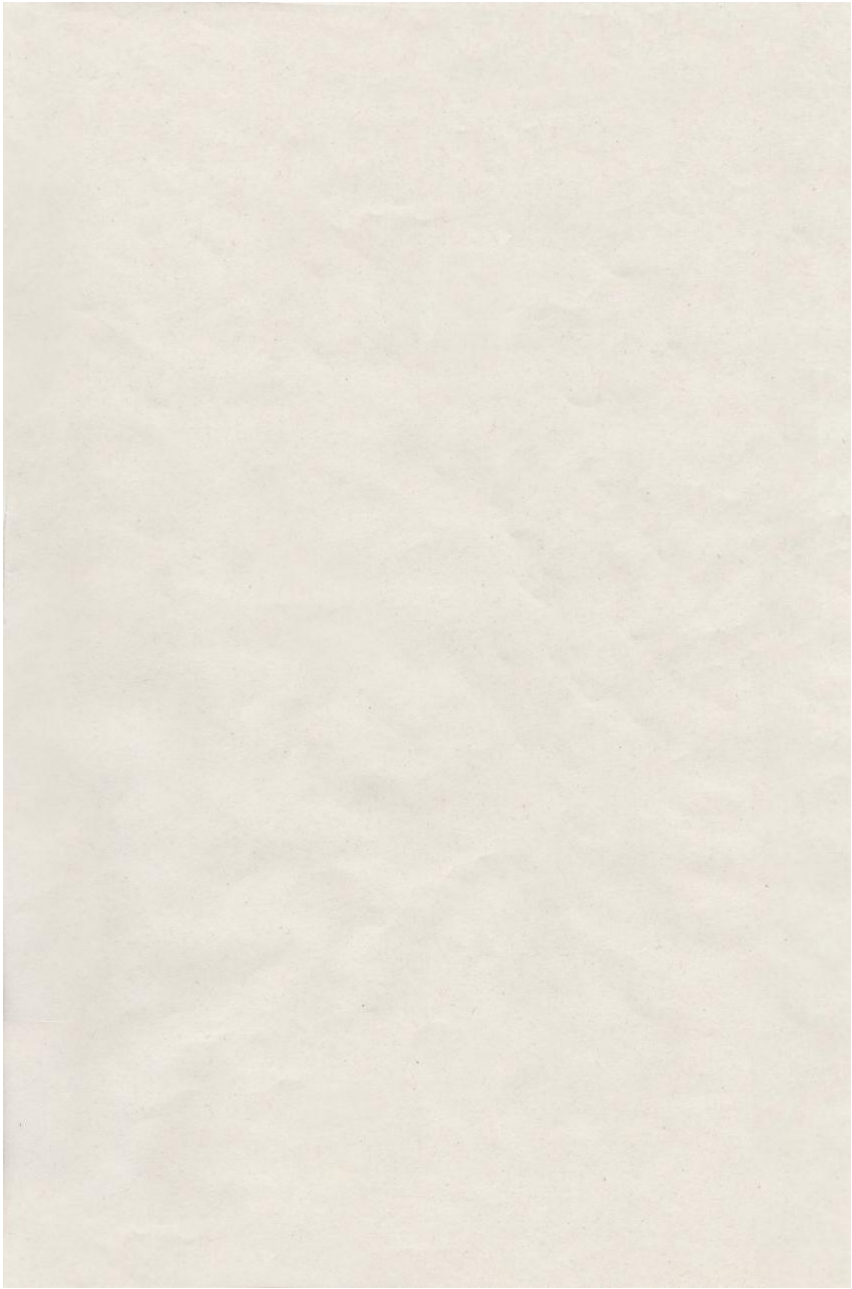
5 . K A P I T O L A

O 4 roky. Na Zemi je dnes v Európe streda – 21.3. 2036. V rámci pravidelného spojenia sme zistili, že o jeden mesiac sa k Zemi priblíži asteroid Apophis s potenciálnym rizikom zásahu Zeme. Pri oficiálnych rozhovoroch sme dostali rozkaz vypraviť 3 lode k Zemi. Je na to vhodná príležitosť, obe planéty sú k sebe najbližšie.

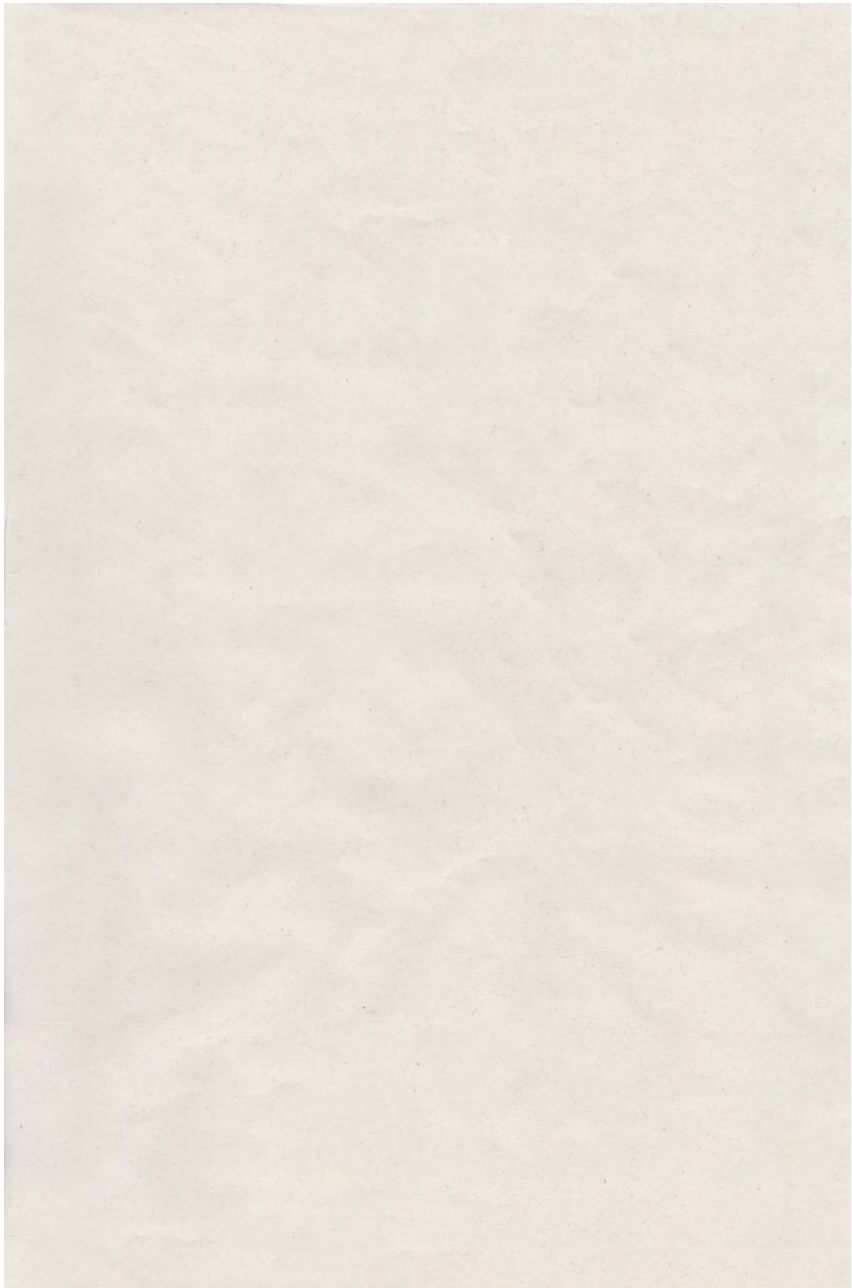
21.3.2036 11.00 hod vesmírne lode SS Aténa, SS Artemis a SS Afrodita štartujú plne vybavené na cestu k Zemi.

K o n i e c p r v e j č a s t i .

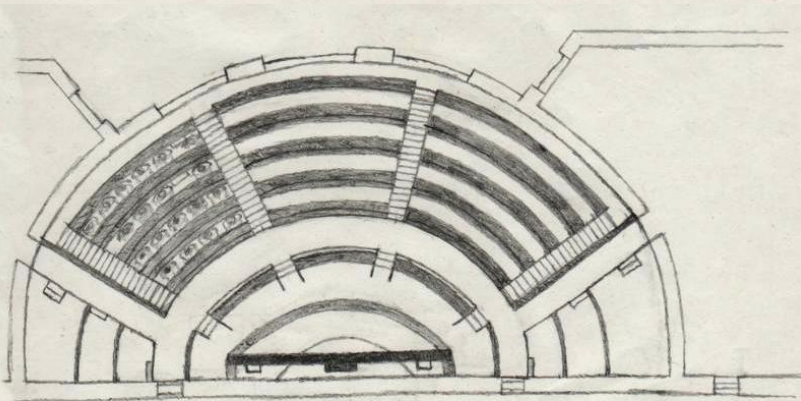
02 . Č a s t'

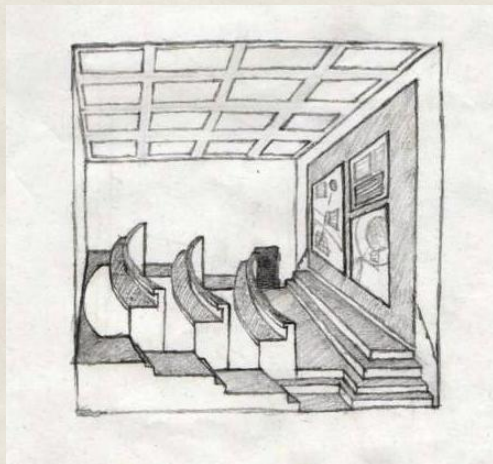
O d p o č í t a v a n i e

10. 3. 2036 Medzinárodné združenie astronómov oznámilo že asteroid Apophis zasiahne Zem s pravdepodobnosťou 96,7 %

18. 3. 2036 Svetové veľmoci sa na summite v Haagu dohodli na spoločnom postupe voči „nepriateľskému“ asteroidu.

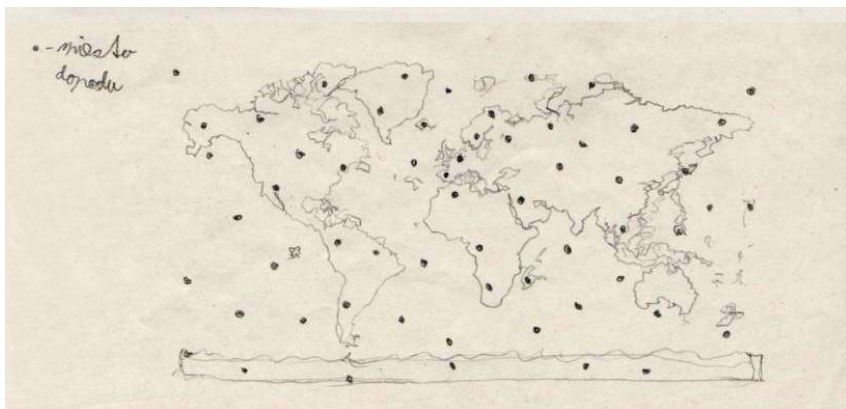

19. 3. 2036 Rusku bolo udelené povolenie na použitie jadrovej zbrane

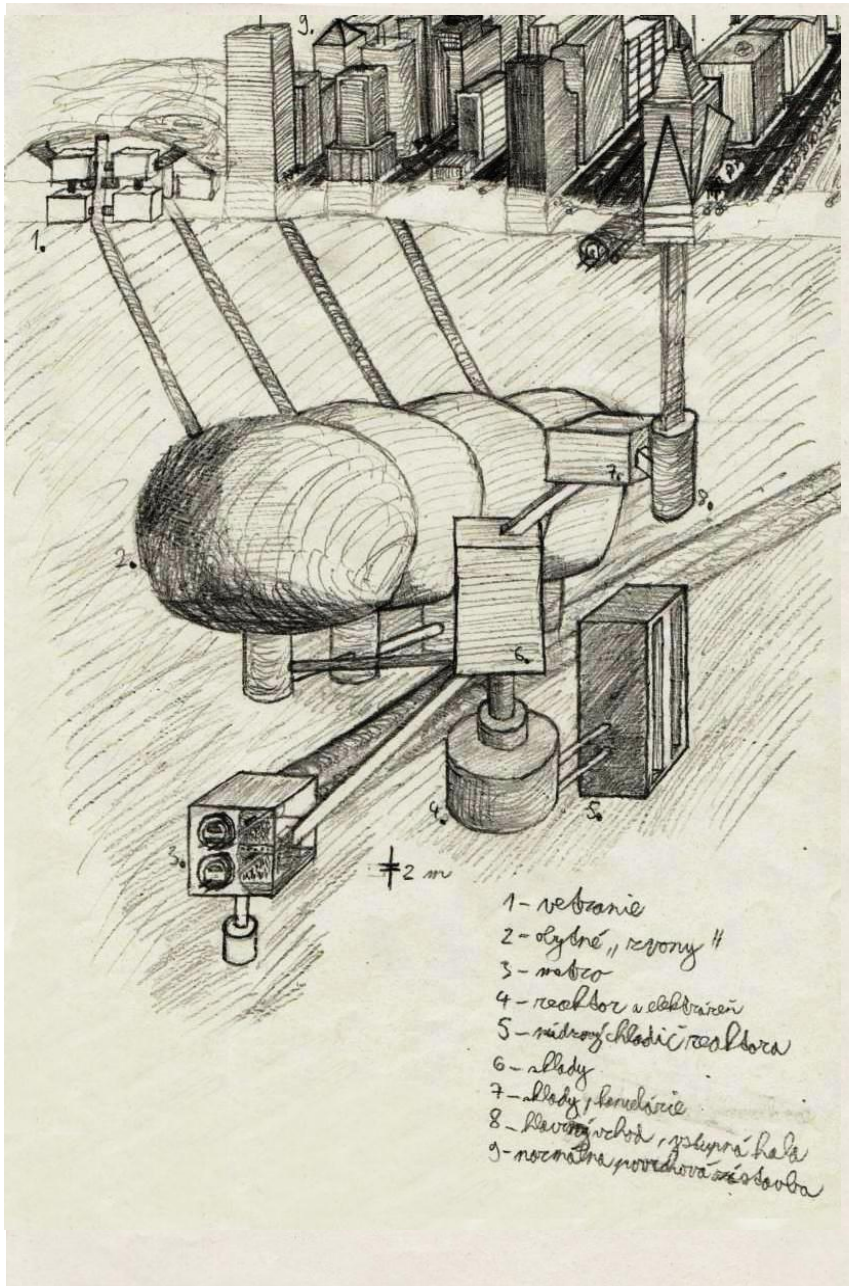
20. 3. 2036 Najmodernejšia ruská raketa s jadrovou hlavicou triedy Bulava bola odpálená z ponorky Jurij Dolgorukij triedy SSN Borej v Severnom ľadovom oceáne. Raketa úspešne zasiahla Apophis, ale výsledok jej misie bol neúspešný. Apophis sa rozpadol na viacero kusov o priemere aj 3 km. Vedci prišli k záveru, že hlavica vybuchla príliš blízko povrchu, bohužiaľ neskoro.

21. 3. 2036 Riadiace stredisko prikázalo Medziplanetárnej misii na Marse okamžité vyslanie 60 % vesmírnych lodí späť na Zem.

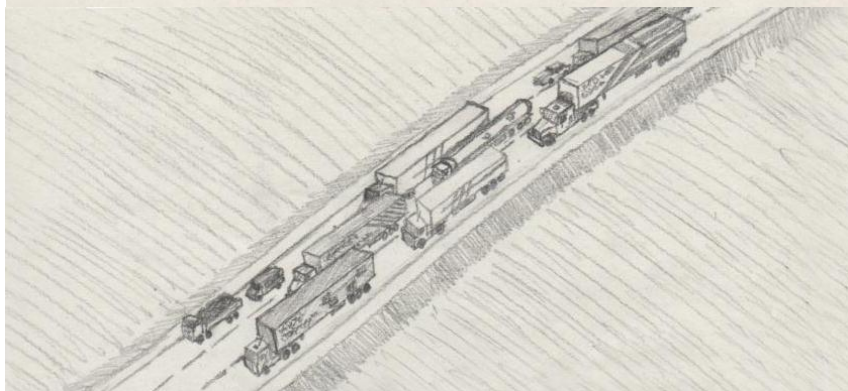
22. 3. 2036 Boli vypočítané zóny dopadu 60 fragmentov planétky Apophis

25. 3. 2036 Začali sa stavebné práce na bunkroch a rozsiahlej podpovrchovej sieti domov, komunikácií a elektrární pre prípad zasiahnutia. Buduje sa v miestach, ktoré by sa mali dopadom trosiek vyhnúť.

30. 3. 2036 Spustilo sa Veľké zhromažďovanie zásob potravín, bohatí jednotlivci začali s výstavbou vlastných vesmírnych lodí.

31. 3. 2036 Bola zahájená stavba veľkých evakuačných lodí.

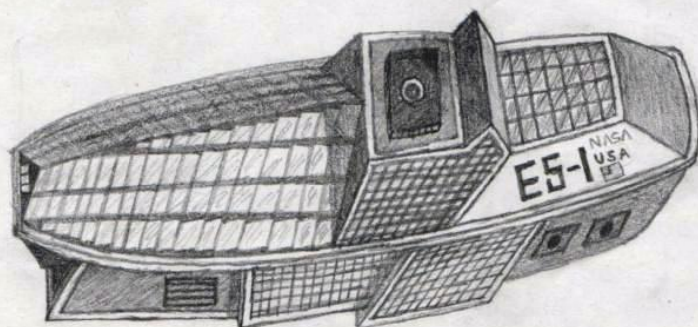
32. 3. 2036 Na Marse sa začali práce na rozšírení základne, nanešťastie stanica má len obmedzené možnosti, a tak je výstavba pomalá, žiadajú aj okamžitú dodávku nových rastlín a zvierat zo Zeme.

8. 4. 2036 Paniku u civilistov musí potláčať armáda, každý si chce zabezpečiť miesto v novej podzemnej sieti bytov, i keď niektorí sa tvária, že sa ich to netýka.

13. 4. 2036 Mesiac sa dostane do zákrytu s Apophisom a táto konštelácia potrvá dostatočne dlho. Akékoľvek ďalšie pokusy o rozdrobenie trosiek planétky sú odložené o 15 dní, neskoro na to, aby čokoľvek pomohlo. Fragmenty Apophisu už budú príliš blízko.

15. 4. 2036 Svetové banky vyhlasujú stav núdze, každý chce hotovosť.

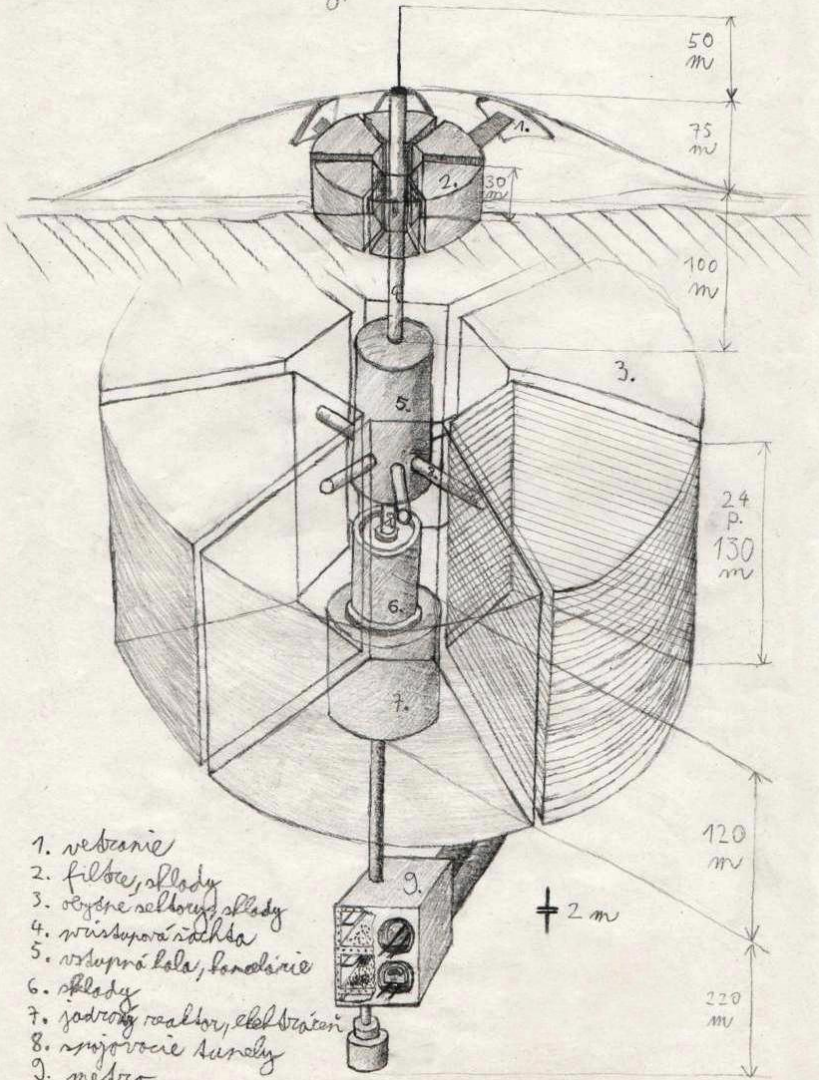
18. 4. 2036 Je dokončená prvá z piatich evakuačných lodí, ostatné ju vzápätí nasledujú.

19. 4. 2036 10: 15 je dokončený prvý bunker núdzového osídlenia typu A v USA. Elektrickú energiu mu dodáva jadrový reaktor s výkonom 10 MW. Bunker má 24 podlaží v obytnej zóne a nachádza sa 100 m pod povrchom. Na povrchu bol vytvorený pahorok s výškou 75 m, ktorá sa ale nepočíta k hĺbke bunkra. V pahorku sú umiestnené časti vetracích systémov, ktoré možno obetovať. Vetranie je zabezpečené cez filtre na odstránenie prípadného zamorenia ovzdušia. Vnútri sa nachádza komfortná ubytovňa pre 100 000 ľudí, nemocnica, podzemné záhrady s umelým slnkom. Prístup dovnútra je buď cez výtahy alebo schodiská prístupovou šachtou z pahorku alebo metrom, ktoré ho spája s ostatnými ,zatiaľ nedokončenými bunkrami.

12: 35 Je spustené odpočítavanie posledných desiatich dní do dopadu trosiek asteroidu.

Typ "A"

1. vloženie
2. filtre, sklady
3. ošetrovacie sklady
4. vstupná nádrž
5. vstupná kôla, kôla
6. sklady
7. jadrový reaktor, etal tráton
8. spojovacie kusy
9. metro

10 20. 4. 2036 12: 35 Je spustené odpočítavanie posledných 10 dní do dopadu trosiek asteroidu.

1. bunker sa naplňa zásobami, personálom a prichádzajú doň prví ľudia. Chudobnejšie krajiny našli lacnejšiu náhradu za bunkre – prestavujú staré banské diela.

9 21. 4. 2036 Slovenská republika oznámila dokončenie 1. bunkra postaveného v starých štôlnach, ktorý nesie meno „Banská Štiavnica“, nachádza sa totiž neďaleko tohto mesta a môže poskytnúť komfortné ubytovanie pre 50 000 obyvateľov. Energiu mu dodáva jadrový reaktor a s mestom je spojený s momentálne ešte nedokončenými šachtami a pôvodnými štôlnami. Novými tunelmi je spojený s bunkrami v celej Európe. Náklady na jeho výstavbu sú nižšie , než v prípade typu A v USA. V niektorých miestach dosahuje hĺbku až -400 m pod hladinou mora. Je architektonicky veľmi zložitý a má množstvo prístupových ciest cez staré štôlne, hlavný vchod je cez štôľňu Bartolomej.

8 22. 4. 2036 Všetky nukleárne ponorky sa prestavujú na plávajúce ubytovne, ktoré zabezpečia spojenie medzi svetadielmi.

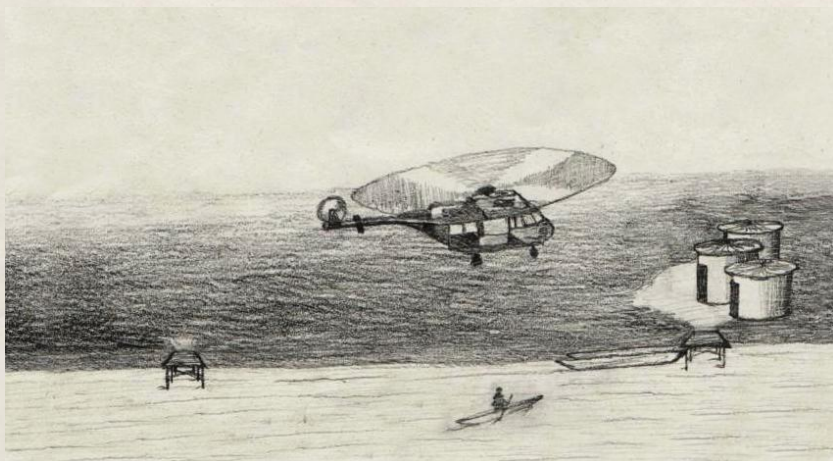
7 23. 4. 2036 Dokončilo sa niekoľko miliónov bunkrov typu A, stavaných podľa amerického vzoru. Typy B a C, vyvinuté v Európe, sú o niečo zložitejšie. Typ D, vyvinutý v Číne, dokáže poskytnúť ubytovanie pre 1 000 000 ľudí. Typ E, špecifický pre Slovensko, sa vybuďoval len v strednej Európe.

6 24. 4. 2036 SR oznámila objav nového druhu paliva vyvinutého na STU v Bratislave. Palivo ST (Slovak-Tihilium) je vhodné do leteckých, raketových aj automobilových motorov. Jeho použitie v námorníctve STU nezvažuje, lebo SR nemá more. Isté ale je, že ST horí aj bez prístupu vzduchu. ST sa vyrába z vody a horí na vodnú paru, čím spĺňa kritéria ekologického paliva budúcnosti. USA si uvedomujú, že ST je lacnejšie ako plazma a má rovnakú kvalitu, ale nemusí sa skladovať pod tlakom.

5 25. 4. 2036 Už len 5 dní do dopadu trosiek Apophisu na Zem. V noci bol spln. Svetoví klimatológovia oznámili, že podnebie na Zemi sa radikálne zmení – priemerná ročná teplota poklesne v dôsledku prachu v atmosfére až o 15 °C.

4 26. 4. 2036 Všetky bunkre typov A, B, C, D a E sú dokončené, zásoby prúdia do bunkrov typu F, určených na

skladovanie a výrobu nových potravín. Hľadajú sa ľudia po púšťach, pralesoch a tundrách, aby sa bezpečne ukryli pred nadchádzajúcou katastrofou. SR oznámila skonštruovanie 1. tíliového spaľovacieho motora, pripravuje sa stavba vozidiel, ktoré ho budú po dopade trosiek používať.

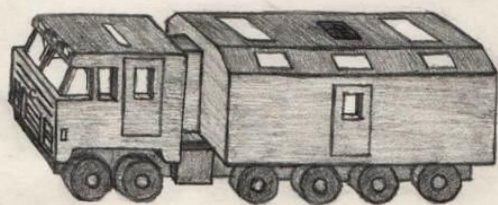

3 27. 4. 2036 Naloďuje sa 5 evakuačných vesmírnych lodí rovnakým spôsobom ako Medziplanetárna misia (lode boli postavené na orbite a ľudia sa vynášajú v raketoplánoch). Na palubu týchto lodí sa dostali prezidenti a vlády svetových veľmocí, ktorí sa predsa len obávajú zostať na Zemi. Na ich paluby sa dostali aj mnohí prominenti, „idoly“ a miliardári, ktorí nemali na to, alebo si nechceli kúpiť vlastnú vesmírnu loď.

2 28. 4. 2036 Panika dosahuje vrchol, ľudia sa tlačia do bunkrov, mnohých udupú zaživa. Do bunkrov typu C sťahujú

množstvo zvierat v záujme zachovania prírodného dedičstva. Prestavané ponorky vyrážajú plne zásobené na more a potom do maximálnej hĺbky ponoru, aby ich nemohlo ovplyvniť prívalové tsunami, ktoré pri dopadoch fragmentov nastane.

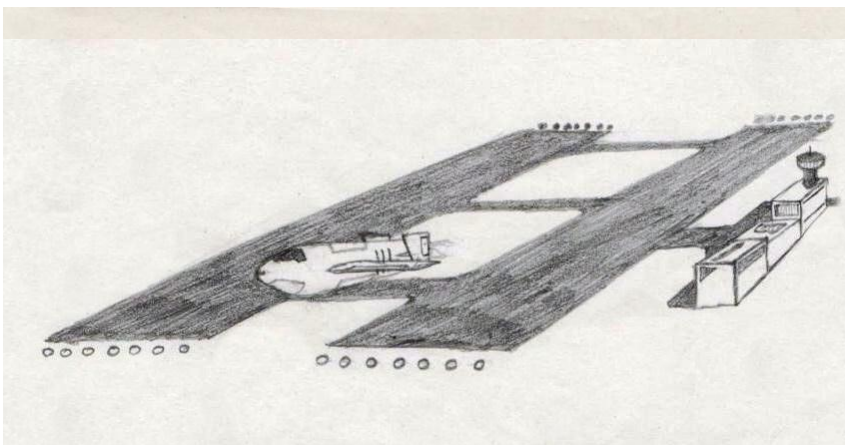
I 29. 4. 2036 Zostáva posledných 24 hodín do dopadu telies. Vzlietajú stovky lietadiel a nakrúcajú a fotia všetko okolo seba, zaznamenávajú prírodu, ktorá už nikdy nebude taká ,aká bola, družice detailne zaznamenávajú modeláciu terénu, zlomové čiary kontinentálnych dosiek, zemskej kôry a vedci vo svojich pracovniach poslednýkrát prepočítavajú miesta dopadu, či sa pri rotácii Zeme predsa len niekde nepomýlili a na tom mieste nestojí bunker, i keď oprava prípadného omylu by už bola neuskutočniteľná, nik nepostaví bunker do 12 hodín. SR vybavila všetky bunkre na svojom území celkovo 1 000 000 vozidlami, postavenými špeciálne na Podopadovú Európu. Tieto vozidlá sú masívne, vhodné do extrémnych podmienok a terénu, plne pancierované a chránené pred zamorením prostredia radiáciou a elektromagnetickým žiarením. Laserom budené tíliové motory majú vysoký výkon a nízku spotrebu. Každý z 1000 bunkrov v republike je vybavený jadrovým reaktorom a zariadením na výrobu ST z podzemnej vody.

0 30. 4. 2036 Deň „D“ posledný úsvit. Veľkonočná nedeľa, Deň zmŕtvychvstania. Ľudia vedia, že zázrak sa nestane a v lepšom prípade neprežijú. V tom horšom neuvidia Slnko pre prach v atmosfére celé mesiace, ak nie roky.

10:00 SEC Všetky lietadlá pristávajú a záznamy sa ukladajú v titánových schránkach do bunkrov. Každá stá fotka sa vypáli laserom na titánovú doštičku.

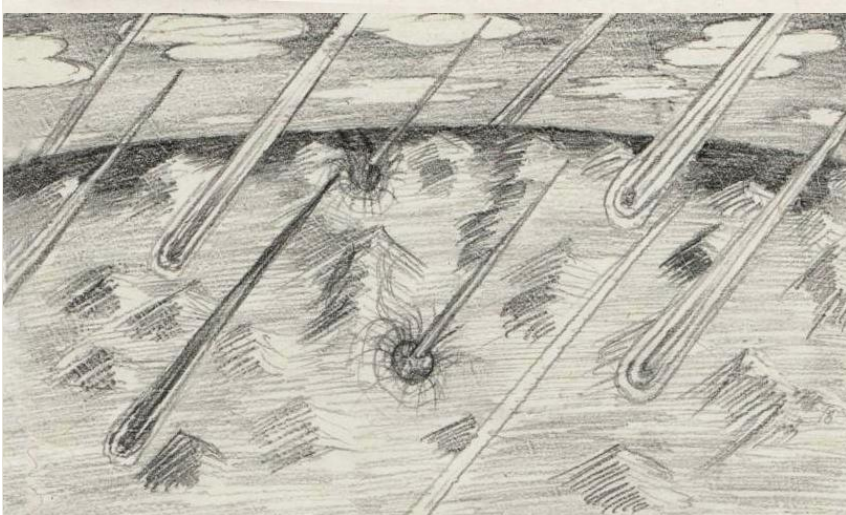
11:00 SEC Vzlietajú diaľkovo riadené lietadlá Aurora, aby snímali vstup fragmentov do atmosféry. Kontroluje sa prítomnosť všetkých ľudí v bunkroch. Evakuačné vesmírne lode s „cenným“ obsadením na palube opúšťajú nízke obežné dráhy a rozostavujú sa na vysoké obežné dráhy tak, aby ich letiace trosky Apophisu nemohli ani pri najlepšej vôli zasiahnuť.

12:00 SEC Brány všetkých bunkrov sa zatvárajú. Väčšina bunkrov má na povrchu sieť rotačných panoramatických kamier, ktoré budú zaznamenávať svet do posledného okamihu. Všetci veria, že to prežijeme, veď nás to stálo mesiac obrovského zhonu a nemalé finančné prostriedky. Sem – tam niekto plače, bojí sa, či od nervozity mláti do stien. Väčšina ale pokojne sedí alebo stojí, zvieratá tiež cítia napätie a sú nervózne.

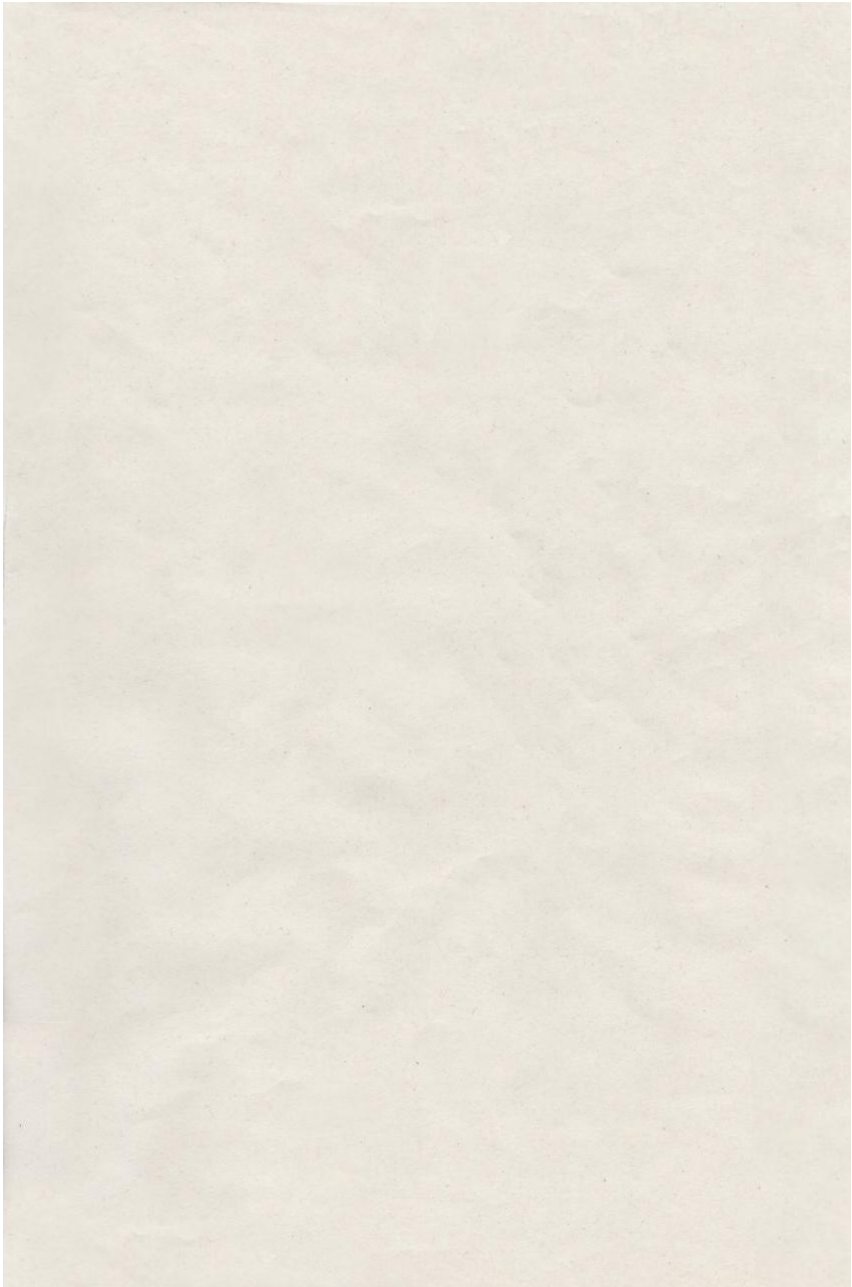
12:35 SEC Vetranie bunkra Banská Štiavnica ako aj všetkých bunkrov na tejto pologuli je prepnuté na vnútornú cirkuláciu vzduchu. Bezpilotné lietadlá, ako aj pozemné kamery zaznamenávajú vstup prvého úlomku do atmosféry.

Podľa výpočtov potrvá bombardovanie väčšími či menšími „kúskami“ ľadu, železa a horniny presne 25 hodín, čiže ani jeden kúsok Zeme nezostane ušetrený, niektoré to dokonca zasiahne dvakrát.

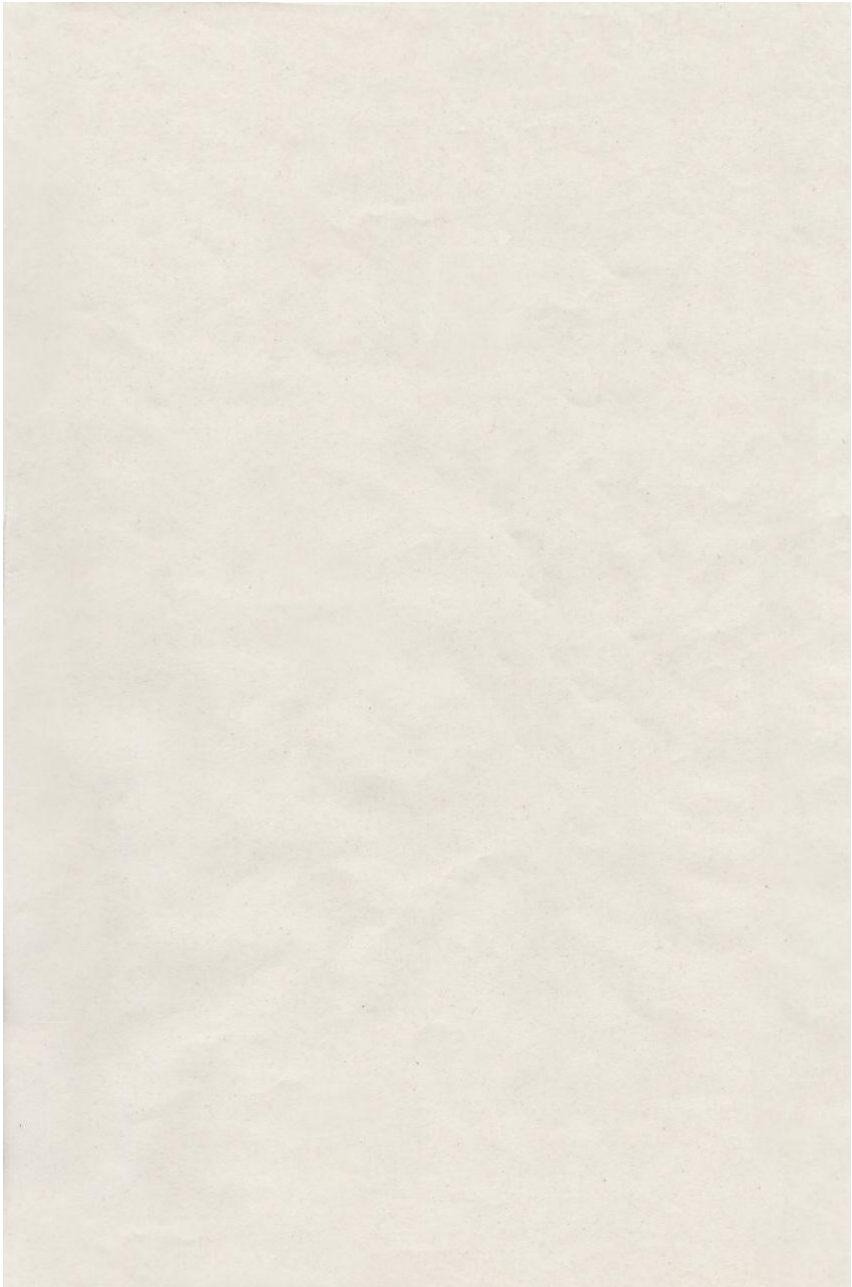

Koniec druhej časti.

03 . Čast'

S p o r

I . K A P I T O L A

27. 4. 2036 - 11: 00 ES1 všetkým ES – zaujmite pozície na určenom mieste 2 400 000 000 km od povrchu Zeme, rozostavte sa do formácie!

ES2 - 5 – Vykonáme!

...

Na palube ES1 – Pane! Sledujte monitory.

Áno, práve sa to začalo. Tie farby!

Dôstojník!

Áno pane!

Určte miesto dopadu úlomku.

Lokalizácia miesta dopadu určená.

Kde?

Alžírsko-severná Afrika.

Škoda, čakal som Európu.

Dočkáte sa, nič sa nevyhne.

Dôstojník! Nebuďte taký. Majte s nimi trocha súcitu.

Pani viceprezidentka. Nenechajte sa tak ľahko vytočiť, pán dôstojník len poznamenal, že úlomkov asteroidu je veľa a nemajú šancu sa im vyhnúť.

Nebudte taký chladnokrvný, Jack. Ak to USA neprežijú, ste už len vy vládcom tejto lode.

Ale, no tak, Ariana, krajina to prežije, len jej obyvateľstvo možno nie. Asi sme mali postaviť viac lodí.

Jack! Na to je už trocha neskoro, nemyslíte?

Ariana, ja skôr myslím na to, čo bude so Zemou , ak tam dole nik neprežije.

Dole?

Viete, ako to myslím! A teraz mi choďte po poriadnu kávu. Asi som vás mal radšej nechať vo Washingtone, ako sa tu s vami natáľhovať. Nieže začnete fňukať v kuchynke, už im vôbec nič nepomôže.

Sakra, ešte to mi tu chýbalo, ufňukaná viceprezidentka, no, mal som ju celkom rád, kým jej pred pár mesiacmi nepreskočilo.

Pane, možno to nie je celkom jej vina...

Ale iste že je! To že jej rodina ostala na Zemi ešte neznamená že ona musí mať nervové zrútenie. Raz nechápem ako mohla byť zvolená. Ani sa nemôžem pošťážovať na jej farbu vlasov, čo som nemohol povedať o jej predchodkyni, ale inteligenciu má, to musím uznať, len povaha slabá. Do pekla s ňou...

2 . K a p i t o l a

Pán prezident!

Áno?

Na linke je Yuan – Way.

Osobne? Dajte mi ho...

Áno?

Zdravíčko, Jack, ako sa darí?

Dobre vieš, zase je sentimentálna.

Kto?

Pani „V“!

Tak ju strč do komory a vyhod' von. Zbytočné plytvanie genetickým materiálom.

Keď to skončí, tak ju posadím do modulu a pošlem domov.

Jej dom už asi bude zrovnaný so zemou.

Tak nech si ide domov do toho zapadákov v Európe.

Nechajme teraz Arianu bokom a radšej sa poradíme, čo urobíme so Zemou až to skončí.

Yuan, je táto linka bezpečná?

Zaručene.

Tak ti poviem, že ma najviac znervózňuje ES3.

To je ale zhoda. Aj ja mám tých Rusov v zuboch. Čo keby sme si dali Zem na polovicu, kým sa zvyšok spamätá?

Vynechaj narážky na jedlo Yuan!

Chceš párok s hranolkami, alebo...

Yuan! Čo si mám predstaviť pod týmto názvom?

Ameriku predsa. Alebo tatársky biftek s bohatou oblohou?

A to je?

Ázia a to okolo.

Ja mám na mysli skôr geografické delenie: Chceš východ alebo západ?

Podľa Greenwicha?

A čoho iného?

Ešte neviem, ale Greenwich je v zóne dopadu.

Predpokladanej! To si pamätaj. Mimochodom, ako je na tom útok Osieho roja?

Ty! Prestaň prirovnávať fragmenty asteroidu k tomu odpornému hmyzu.

To, aby som ti nezostal nič dlžný ,Yuan.

No dobre, celkom im to ide, ešte ich zostáva poriadny húf. Vravil som ,aby to nenechali na Rusov, ale vy nič. A ako to dopadlo?

Yuan, ich raketa bola najnovšia, to sám dobre vieš.

Áno. Tridsaťročná.

Ani sa nezdá, že je to tak dávno, čo sa zastavil jadrový vývoj.

To hej.

Tak východnú alebo západnú polovicu?

Asi východnú, je tam viac pevniny.

Tým by som si nebol taký istý.

Nevrav. A čo to celé zaleje more?

Už musím končiť, pani „V“ konečne priniesla kávu.

To robíš naschvál! Nezabudni, čo som ti ohľadom nej odporučil.

Spoľahni sa.

No, konečne, Ariana! Čo ste po ňu boli na druhom konci lode?!

Tak ďaleko zase až nie, ale očividne ste mali dôležitý hovor. Pán Way sa nevie dočkať?

Do toho vás nič!

Ako povieť...

Tá káva je studená!

Mali ste dôležitý telefonát. Mám vám ísť po novú?

Neplytvajte energiou. Tu nie sme vo Washingtone.

Keď to vravíte vy...

Chodte pripraviť konferenčnú miestnosť, nech tam mám o dve hodiny celú vládu. Vás nebudem potrebovať, kávu dokáže nosiť aj sekretárka.

Veľmi vtipné...

Dôstojník!

Áno, pane.

Nahláste mi, keď sa bude diať niečo zaujímavé.

Už sa stalo, pred chvíľou vybuchlo pár francúzskych reaktorov...

A to mi hovoríte až teraz?!

Pohoda. Napália vám to na BD, môžete to pozeráť pred spaním.

Naživo by to bolo lepšie, ale vďaka.

Niet za čo, je to súčasť mojej práce.

Ja viem, viem...

Kámo, mám pocit, akoby som ho nespoznával, nemá voči tým úbožiakom na Zemi štipku citu, dokonca sa správa akoby to bol len jeden z tých mnohých katastrofických filmov čo sa točia.

Možno v tom je to, človek je na katastrofy zvyknutý a naučený brať ich z humorom, kde sú tie časy čo ľudia v kine vstávali a povzbudzovali hlavného hrdinu.

Filmári môžu byť radi, že do kina vôbec ešte niekto príde cha cha cha, a nestiahnu si to z internetu ...

No, pohodlie domáceho gauča, moja plazma, zvuk je síce niekedy problém, ale je to skoro zadarmo. Pamätáš na staré videokazety?

Akoby som mohol zabudnúť, požičiavali sme si ich medzi kolegami, a musel som si nájsť čas na vychutnanie filmu, nie ako dnes, stiahneš pozrieš dáš do koša.

Veru, na tie sme horeli nedočkavosťou, to bola radosť, keď sa preriedil poradovník ...

Veru, a to sklamanie keď si bol v rade hádam aj päťdesiaty, keď na teba prišlo kazeta bola opotrebovaná, a film dávno starý...

Ale ten pocit keď si ju mal iba pre seba a svoju polovičku...

3 . K a p i t o l a

Dámy a páni, dovoľte mi pár slov, než začneme túto poradu: Podľa najnovších informácií je život na planéte Zem v našich rukách. Vidíte zábery, ktoré sa stali skutočnosťou pred dvoma hodinami. Populácia v bunkroch podľa všetkého neprežije. Záchrana má k dispozícii základňu na planéte Mars a celkovo 9 väčších vesmírnych lodí a niekoľko súkromných. Tak isto sú tu už snahy o rozdelenie si Zeme medzi najsilnejšie mocnosti. Ja navrhujem, alebo si zobrať všetko, alebo povrch rozdeliť nasledovne: Amerika-ES1, Európa-ES4, severná Ázia-ES3, južná Ázia a Austrália ES2, Afrika-ES5...

A Antarktída?

Antarktída? Tá bude rovnako nehostinná ako predtým ,a preto navrhujem medzinárodné vlastníctvo.

Pán prezident? Myslíte, že ostatní budú s týmto delením súhlasíť?

Hranice medzi územiaми pod vládou ES2, ES3 a ES4 ešte nie sú presne stanovené a myslím si, že veľa kompromisov sa bude musieť urobiť aj s delením ostrovov. Ale ako návrh by to mohli prijať.

Pán prezident, ste aj vy pripravený prijať podobný návrh od kohokoľvek iného?

Ja áno, ale rozhodnutie je v rukách vlády, teda vás.

Nemyslíte si, že by bolo lepšie najprv Zem preskúmať a až potom deliť?

To by bolo najlepšie, ale nerád by som do tej spúšte niekoho posielal, čo ak tam dole nikto neprežil a on sa nebude môcť vrátiť späť?

Myslela som bezpilotné zariadenie.

To by mohlo fungovať, keby sme niečo také mali na palube.

Pán prezident, navrhujem počkať na príchod Medziplanetárnej misie, tá disponuje týmito zariadeniami.

Rád by som teraz poznal vaše rozhodnutie. Hlasujte.

...

Priznávam, je ešte skoro, počkáme teda na príchod misie.

4 . K a p i t o l a

ES2 pre ES1 – Jack, konečne to skončilo.

Už bolo načase.

Pamätáš, čo som ti poradil o Ariane?

Jasné, tak mi napadlo, že kým si podelíme Zem, pošlem ju dole na prieskum. Ak to niekto prežil, prídu si po ňu.

Ja neviem. Celá Zem je zahalená mračnami prachu.

Pod nimi hádam ešte niečo zostalo, ale vieš , že my nie sme vybavení na prieskum planéty. Počkáme na lode z Marsu, oni nám už povedia, či tam niečo zostalo. Maj sa, Yuan.

Jack, nezabudni!

Hneď posielam Arianu na Zem, len mi je jej trochu ľúto.

Súhlasím, nevyzerá najhoršie, ale inak? Typická Európanka, nemôžem pochopiť, ako sa mohla dostať do vašej vlády.

Dovi!

...

Ariana!

Áno, pán prezident.

Mám pre vás úlohu.

Akú?

Nastúpíte do modulu a pôjdete sa pozrieť na Zem, či niekto prežil.

Dobre viete, že ho neviem ovládať...

Má to automatické riadenie.

A ak zlyhá?

Môžete zažalovať výrobcov.

Vy ma chcete zabiť. Čo ak nik neprežil a ja sa potom nedostanem naspäť?

Vy veríte, že Boh nedopustí, aby to neprežili.

A čo, keď modul pristane v nejakej odľahlej oblasti?

Má navigátor, navedie vás na presné miesto. A teraz sa nehádajte a poďte za mnou.

Dohodli ste sa s vládou, že... že počkáte na príchod Medziplanetárnej misie!

Chcem vedieť výsledok hneď a vy mi ho poviete. Stúpaj!

Nikam nejdem.

Berte ju!

Daj tie prsty preč! Čo si to dovoľujete!? To je protizákonné!

...

Pripútajte ju.

Prosím vás, nezabíjajte ma.

Ó, to už aj prosí. Prosby si nechajte pre vášho Boha, Ariana. Ja vás nezabíjam, len posielam na prieskum.

Čo, ak nik neprežil?

Čo , ak? Čo, ak? Dost' už, máte tam nejaké jedlo, týždeň vydržíte a dovedy prídu lode z Marsu. Pošleme Aténu, alebo niektorú inú po vás.

Ešte, že tak!

Zavrite dvere, vypustite modul! Hneď!

...

Ariana, ako sa vám sedí?

Skôr sa vznášam...

Bude to len necelá hodina...

Viete, čo si môžete!

Buďte na príjme, chcem čerstvé správy.

Ak to prežijem.

Žiadne obavy, ak tam náhodou bude voda, máte nafukovací vankúš.

Ten mi úžasne pomôže!

Nie ten pod zadkom, myslím ten pri podvozku.

Aha.

...

Pán prezident, modul práve vstupuje do atmosféry.

Dajte mi záber z kamery, chcem vidieť ten ksicht.

...

To robí naschvál !

Čo?

Usmieva sa, alebo si pred letom dala panáka?

Čo to bolo ?

Tie pásy? ...Pravdepodobne nestabilita spojenia.

Už zase! A teraz zmizol obraz úplne.

Ariana, prístroje sú v poriadku?

Iste, len vás zle počujem, asi strá... sig...

Ako to mohlo vypadnúť? Spojenie sme nestratili za posledných tridsať rokov ani raz. Zaujímavé, že práve v tom okamihu mraky pohltili aj posledný obraz modulu z palubnej kamery.

...

Ak výpadok spôsobovalo trenie, spojenie sa už malo dávno obnoviť.

Čo ak sa neotvorili padáky?

Musia!

Tak potom tie mraky neprepúšťajú signál z modulu.

To snáď nie!

Teraz sa nedozvieme, čo sa tam vlastne stalo. Zem už nebude mať cenu a my pôjdeme na Mars.

Neberte to tak zle, s tým sa predsa rátalo.

Zo stratou spojenia nie.

Tie mraky musia byť plné prachu, inak si to neviem vysvetliť

Zrejme áno šéfe, akýkoľvek signál čo skúšam odoslať sa buď nevráti, a keď predsa, je silnejší.

Akoby to bola obrovská parabolická anténa, lenže obrátená...

5 . K a p i t o l a

Aténa, mám pre vás prosbu, nie rozkaz. Ak nechcete ,nemusíte ju splniť.

Akú?

Zistite, čo sa stalo na Zemi.

Maličkosť.

Nie je to také jednoduché, tie mraky asi neprepúšťajú signál.

Valerie sa dajú naprogramovať, ale najprv vyskúšame radar.

Ten sme skúšali aj my.

A?

Nič, „nevidí“ cez ne.

Zaujímavé, pri Venuši to fungovalo. Tak teda vyskúšame laserový radar.

...

Zem je podľa všetkého zavalená snehom alebo prachom, laserový radar zistil len akési duny. Pre istotu tam pošleme Valeriu.

...

Strácame spojenie s Valeriou.

Vravel som. Radšej to otočte, kým sa dá.

Nerobte si starosti, je naprogramovaná na automatický návrat.

Radšej nech sa nepriblíži veľmi k povrchu.

Naprogramovali ste súradnice oblasti, ktoré som vám dal?

Naprogramovali. Medzi rečou, tie nové lode sú prekrásne.

Ja viem. Koľko jej to ešte potrvá?

Dve a pol až tri hodiny.

...

Máme signál!!!

Konečne dobrá správa, som zvedavý, čo nasnímala.

Preberám ručné riadenie. Prenášam dáta.

...

Pán prezident. Tu sú čerstvé zábery Zeme.

Preboha. Celá Zem je pod snehom presne, ako sa predpokladalo.

Celá nie, z niektorých oblastí ho odfúklo.

Aká je tam vlastne teplota?

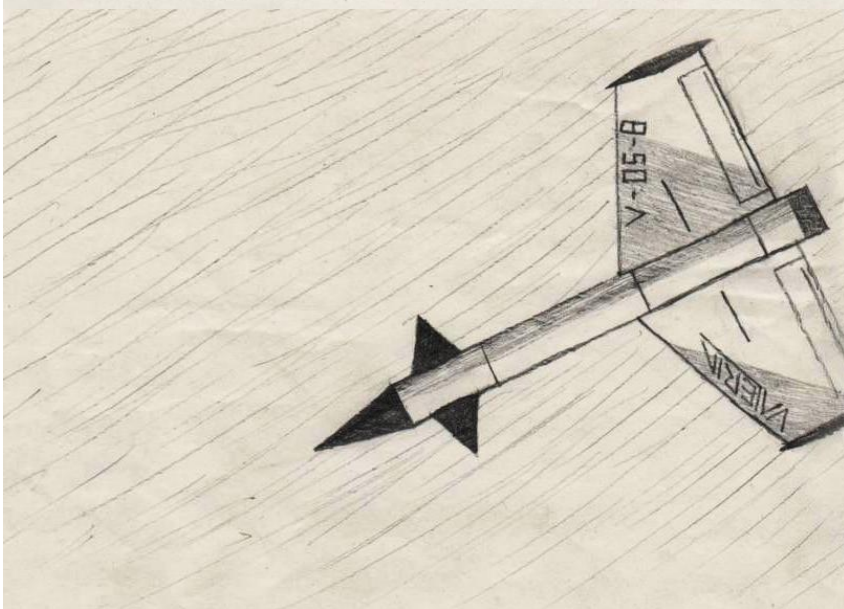
Valeria zistila – 30 °C.

Zachytila nejaký signál?

Nie.

Asi to neprežili, inak by sa pokúšali s nami spojiť a vysielali by.

Pošlite mi zábery zo súradníc, ktoré som vám zadal.

Nič tam nie je.

Ako to?

Celý povrch je pod neporušeným snehom hladkým ako sklo.

Bez akéhokoľvek narušenia?

Pane, vietor tam dosahuje v nárazoch až 150 km za hodinu.
Akékoľvek narušenie by okamžite zavialo snehom.

Takže to neprežila.

Kto?

Viceprezidentka.

Vy ste ju poslali tam dolu!!!

Už mi liezla na nervy.

Škoda, mal som ju rád.

Vaše city nesmú ovplyvniť váš úsudok kapitán.

Veď ani neovplyvňujú, len hovorím, že bola jeden z mála mojich obľúbených politikov. Doteraz si ju pamätám z dedikačného banketu, mal som príležitosť tancovať s ňou, myslím že to nevedela o nič lepšie než ja, potkýnali sme sa tou sálou a narazili sme asi do štyroch párov kým to vzdala.

To hej, ja si z toho banketu pamätám akurát scénu keď sa podávala káva, a ona sa poliala, a potom prskala že je to vriace, akoby v živote kávu nepila. Mala ak si to správne si pamätám modré šaty?

Modré, modré... Modré, áno iste.

Hovoríte ako by ste to mali pred očami.

Hľadím na fotku keď ste mi odovzdávali model, je za vami.

6 . K a p i t o l a

ES1 všetkým ES a SS Dámy a páni. Podľa informácií z prieskumu Zeme, nie je život na nej zatiaľ možný pre prach v atmosfére. Musíme počkať ,kým spadne dole a znova začne svietiť slnko. Teraz zavládlo prítmie.

ES4 všetkým ES Navrhujem, aby sme hlasovali, či zostaneme čakať na orbite, alebo sa premiestnime na Mars.

SS Aténa všetkým ES a SS Základňa je pripravená na váš príchod.

ES1 – Áno.

ES2 – Áno.

ES3 – Áno.

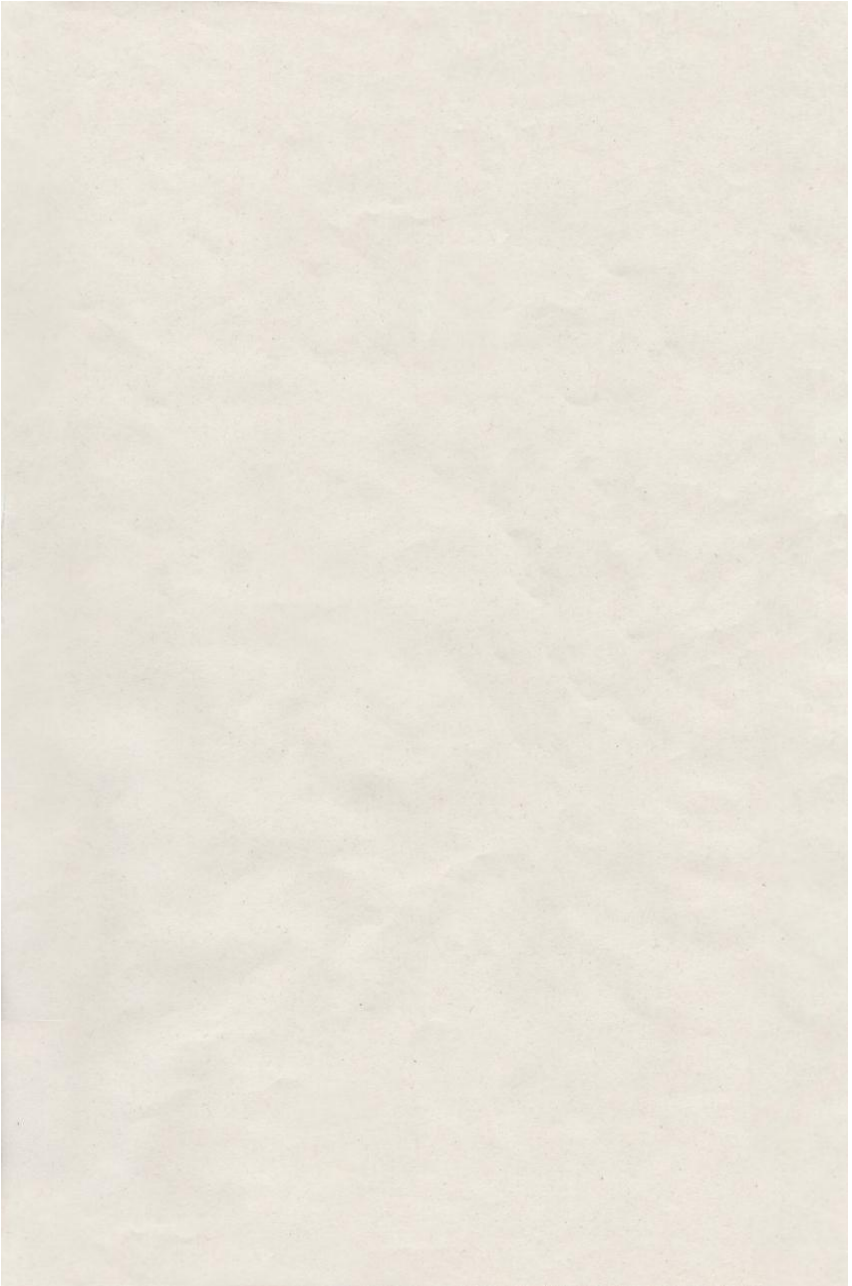
ES4 – Áno.

ES5 – Áno.

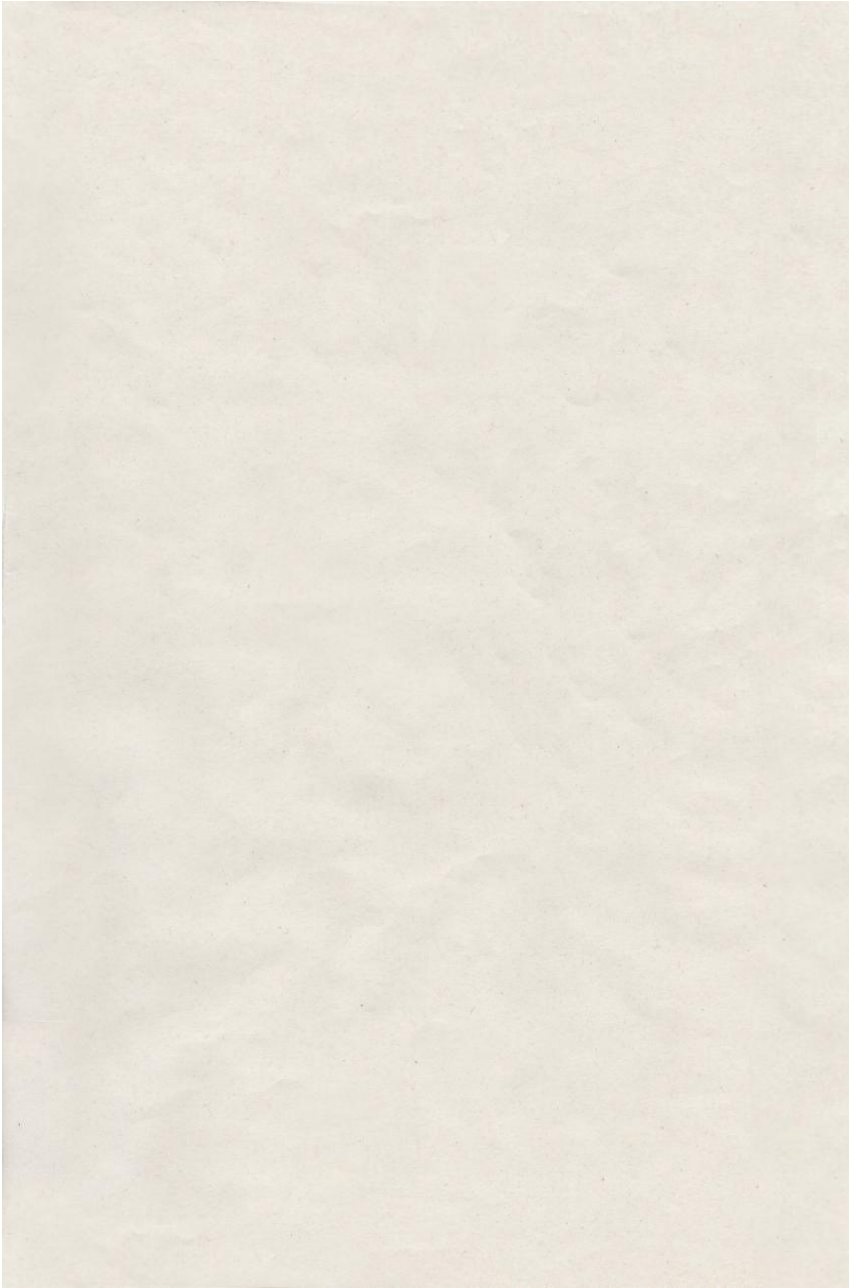
ES1 všetkým ES a SS Cesta na Mars je odsúhlasená ,takže obrat, odpútanie sa z obežnej dráhy a hurá na Mars !

Zbohom Zem !

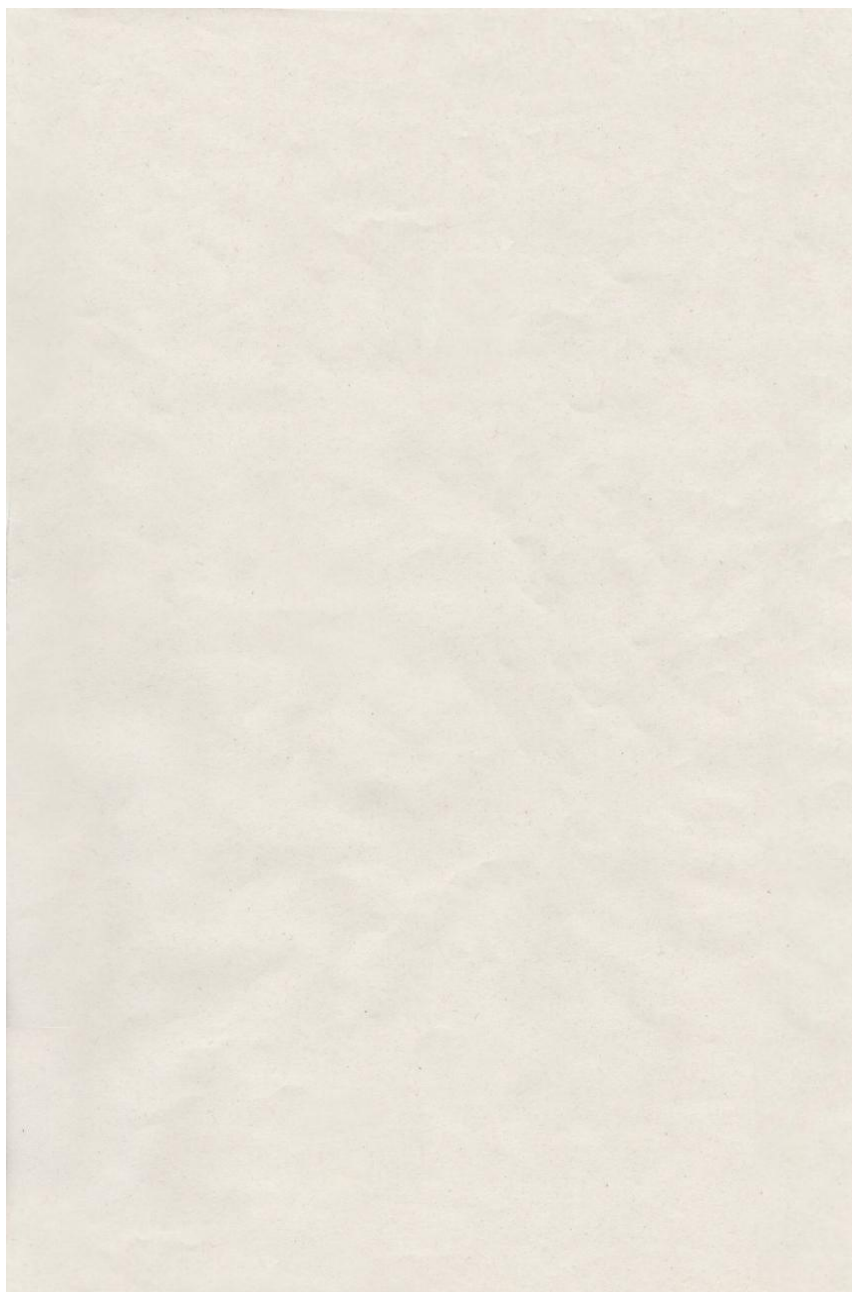
K o n i e c t r e t e j č a s t i .

04 . Čast'

Z a t m e n i e

I . K a p i t o l a

Prebudila som sa, nevediac, kde som, cítila som sa veľmi pohodlne. Toto mi nepripadalo ako zostupový modul ES1. Cítila som, že ležím a v module sa ležať nedá. Je v ňom miesto len pre pilota na sedadle. Otvorila som oči, a keď sa mi rozvidnelo, uvidela som niečo biele. „Takže som mŕtva“. To bolo jediné, čo mi prichádzalo na rozum. To bombardovanie nemohol nikto prežiť a keby, aj tak by ma nemohli nájsť. Ibaže... „To biele by mohla byť farba na strope v bunkri.“ Pomaly som si uvedomovala, že tu nie je ani ticho. Identifikovala som dokonca hluk. Ten nepríjemný pípajúci zvuk mi vrážal do myšlienok a zväčšoval bolesť v mojej hlave. Chcela som povedať, aby to vypli a ja som sa mohla vyspať, ale nemohla som otvoriť ústa. Spomínala som si ako ma Jack posadil do modulu a vyhodil von. Ešte sme žartovali o bezťažovom stave, pred mojou smrťou... Potom som vstúpila do atmosféry a viac si nepamätám. Konečne sa mi podarilo otvoriť ústa a začala som kričať.

Ten krik mi pripadal čoraz reálnejší a ja som si uvedomila, že až teraz som sa prebrala. Otvorila som oči a videla som biele. „To má čo znamenať?“ Človek sa predsa nemôže prebudiť v sne, dokonca by som ani nemala takto uvažovať. To biele mi nešlo z hlavy a počula som aj otravný zvuk. To ale nebolo všetko, pomaly ku mne prenikali slová. Rozumela som niečo ako: „Konečne sa prebrala“. „Ariana, ako sa cítite?“ zaznelo. Hluk bol naozaj príšerný. Uvedomila som si, že tie slová patria mne.

„Odkiaľ vedia moje meno“ Neuvedomila som si, že to hovorím nahlas. „Máte ho na menovke“ Otočila som hlavou, bolesť je neznesiteľná. Uvidela som muža v bielom plášti ako mi čímsi máva pred očami, mojou vizitkou, čo som si nestihla odopnúť. Teraz mi urobila dobrú službu a ja som sa vyhla trápnemu predstavovaniu a vysvetľovaniu kto som. Chcela som sa zdvihnúť, ale on ma zatlačil naspäť so slovami: „Radšej ležte“. „Ako sa cítite“ zopakoval otázku. Poriadne som si premyslela odpoveď „Bolí ma hlava“. „A nič viac?“ opýtal sa. „Myslím, že inak je to v poriadku.“ Spoza neho sa ozvalo: „Ariana, čo tu robíte?“ Tento raz som si odpoveď premyslela o niečo dlhšie. „Som na prieskume“ Načo on reagoval: „Sama a v Európe?“ „Viete si aspoň predstaviť, ako ste nás vydesili?“ „Čo ste si mysleli, že modul si nikto nevšimne!?“ „Ak ES 1 chcela vedieť, čo sa deje na Zemi, stačilo zdvihnúť telefón.“ „Dal som si vás preveriť, ste bývalá viceprezidentka bývalých Spojených štátov amerických“ „Nie ste pilotka modulov ani členka armády. Čo naozaj robíte v strednej Európe, v štáte o existencii ktorého nevie 90 % populácie!?“ Jeho slová mi splývali a nejasne som počula, že muž v bielom niečo hovorí. Potom som znova stratila vedomie. Keď som sa prebrala druhýkrát, všade bolo prítomie. Príšerná bolesť v hlave zostala už len nepríjemnou spomienkou. Mysleť som teraz mala krištáľovo čistú a prázdnu. Pomaly sa v nej vynárala spomienka na predošlý rozhovor. „Čo som tomu chlapovi urobila, ja som nechcela ísť sem, oni ma vyhodili!“ Opatrne som sa obzrela, vedľa postele sedel muž v uniforme, zľakla som sa ho. Spomenula som si, že ktosi na mňa kričal a asi nemal ďaleko k armáde. Keď muž zbadal môj

vystrašený pohľad, usmial sa a pokojne prehovoril:

„Ospravedlňujem sa za svoj predošlý výstup, musel som vás vystrašiť“

„Nič sa nestalo. Máte ešte pár pokusov než umriem.“

„Nie, myslím to vážne, kričal som na vás, nevedomil som si ,že musíte mať bolesti, keď ste sa prebrali z takým výkrikom.

Prijímate teda moje ospravedlnenie ?“

„Áno, é najprv vypnite ten protivný zvuk.“

„To nemôžem, musíme mať vaše srdce pod dohľadom. Nemali ste práve ukážkové pristátie. No na nepilotku ste ho síce zvládli bravúrne ale bez podvozku či nafukovacieho vankúša.“

„Vážne? Na nič si nepamätám, to bol asi autopilot.“

„Mali ste ľahší otras mozgu. Výpadok pamäte je po takýchto stresových situáciách bežná vec. Vaša myseľ si nájde vlastný spôsob, ako sa s tým vyrovať.“

„Bodaj by nie. Porozprávajte mi o tom.“

„Mali by ste odpočívať“

„Chcem vedieť, kde vlastne som a kto sakra ste vy!“

„Ach prepáčte, ešte som sa vám nepredstavil, moje meno je Richard Adama“

„Richard Adama, neodpovedali ste na moju hlavnú otázku!“

„Ariana, tu nemáte nijakú právomoc, tak na mňa nekričte. Ja, rozhodujem, čo sa bude robiť a tento krát môžem rozhodnúť aj o vás. Pokojne a bez mihnutia oka môžem vydať rozkaz, aby vás odvedli do cely a alebo vypovedali z bunkra. Tam vonku nemáte v tomto počasí najmenšiu šancu na prežitie. Možno pár sekúnd.“

„Prepáčte, teraz je chyba na mojej strane“

„Nič sa nestalo“

„Veľmi vtípné. Prosím vás, povedzte mi, ako som sa sem dostala, lebo ja si fakt na nič nespomínam.“

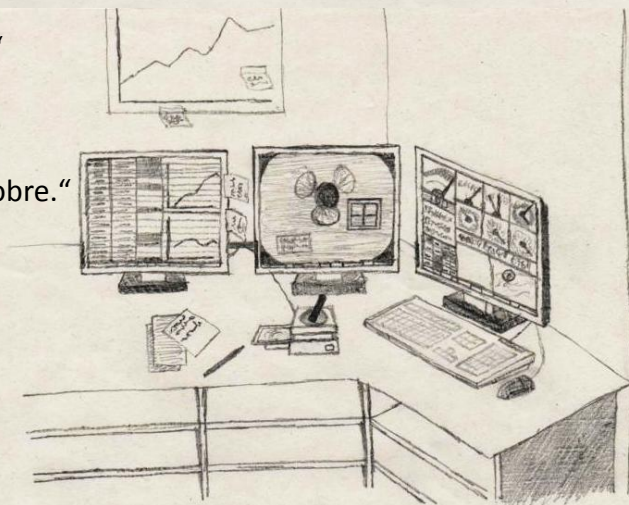
„To je hneď lepšie, pokiaľ si to pamätáte?“

„Ako som *vstúpila* do atmosféry.“

„A viac nič?“

„Nie.“

„Tak teda dobre.“

2 . K a p i t o l a

Začnem tým, ako sme oslavovali koniec bombardovania. Práve sme si pripíjali šampanským na pád posledného úlomku a pokúšali sme sa kontaktovať evakuačné lode ES. A potom! *Z jasného neba!* No bolo poriadne pod mrakom, ale viete ako to myslím. **ĎALŠÍ METEORIT !!!** A mieril rovno na nás! Všetci boli taký prekvapení, že nikto ani neprehovoril. Okamžite sme vyhlásili evakuáciu bunkra, ale vedeli sme, že ak sú naše výpočty správne, meteorit nás zasiahne a my si nemáme ako overiť, či nám tie desiatky metrov skál nad nami pomôžu. Celé osadenstvo sa presunulo na najnižšie podlažia a išlo k pripravenému metru, ale nastupovanie prebiehalo znepokojujúco pomaly. Meteorit sa približoval smrtiacou rýchlosťou a tak sme pripravili raketu a zamerali ho, čakali sme na zahriatie motorov rakety a odpálili ju. S dobrým pocitom sme sledovali meteorit v zameriavači rakety, keď zrazu, niekoľko stoviek metrov pred predpokladaným zásahom urobil čosi nepredstaviteľné. Záhadný meteorit vážne spomalil. Sledovali sme časomieru rakety, raketa totiž stále prepočítavala čas zásahu a zrazu začali čísla nabiehať pomalšie. Na to, čo nasledovalo, sme sa pozerali s otvorenými ústami. Meteorit sa zrazu vychýlil z trasy a vzápätí začal spomaľovať výraznejšie. Raketa nemala čas na korekciu svojho smeru a minula ho. Na posledných záberoch z nej sme videli, ako sa nad meteoritom zjavilo čosi biele. Zamerali sme ho pozemnými teleskopmi a už

to tam nebolo. O chvíľu sa objekt zjavil znova a všimli sme si, že vlastne nejde o meteorit ale o zostupový modul evakuačnej lode. Bol celý obhorený z trenia, ale nedal sa pomýliť. Pokúsili sme nadviazať spojenie, ale ozývalo sa nám len šušťanie. Preto sme vyslali prieskumné lietadlo Aurora, aby ho obhliadlo z bližšie. Modul stále spomaľoval, až plynule prešiel do horizontálneho letu. Takto sa ešte žiadny zostupový modul nesrával! Povedali sme si, ako náhle pristane, pôjdeme vyzdvihnúť posádku. Kontaktovali sme všetky bunkre v okruhu 300 km pre prípad, že by nesmeroval k nám. Ale Aurora ho dostihla a nasnímala ako tvrdo pristál necelých 30 km od nás. Okamžite sme štartovali dva transportéry Collossus a prerazili sme snehové záveje pred vchodom. Boli sme spokojní s technickým riešením Collossov, nemali absolútne nijaké problémy s hlbokým snehom. Navyše sme mohli ťahať takmer osemdesiat. Preto sme sa k modulu dostali za pár minút. Pokúsili sme sa skontaktovať s jeho posádkou, ale odpovedalo nám znova len šušťanie. Nieкто poznamenal, že pilot môže byť v bezvedomí a v šoku. Ďalší vraveli: „Určite je zranený.“ Modul dopadol tvrdo a celý sa zaboril do snehu. Nemali sme čas čakať v takomto počasí, preto sme sa spustili k modulu po rebríkoch a laserovým rezačom sme odpálili zámky dverí. Vytiahli sme pilota von a vzali ho do transportéra. Kým sme mu zložili prilbu, posádka druhého transportéra prezrela modul a zapečatila jeho dvere. Potom modul zasypala snehom, i keď sme vedeli, že vietor by to rýchlo urobil za nás. Zložili sme pilotovi prilbu a zostali sme ako obarení. Bola to žena! A navyše, keď sme jej vyzliekli skafander, nemala pod ním špeciálny oblek ale

obyčajné oblečenie. Zjavne odchádzala veľmi narychlo, keď nehľadela na vlastné zdravie a ani len si nezložila vizitku. Na vizitke sme si prečítali meno „Ariana McCaine viceprezidentka USA“ a priviezli sme trochu viac známu neznámu k nám. Nachádzala sa v úplnom bezvedomí, keď sa po pár hodinách prebrala, vystrašila nás svojím výkrikom. Už dávno som takýto výkrik nepočul. A tak sa dostávame k tomu okamihu rozhovoru so známou – neznámou pilotkou modulu. S Arianou rozoberáme jej „prílet“ na našu zničenú Zem.

„Čo vás sem vlastne privádza v takýto nevhodný čas? Je nebudaj na ES – 1 málo jedla? Lebo ani my ho tu nemáme práve nadbytok. Alebo je tam zlý vzduch, prípadne príšerná spoločnosť? To by som sa asi čudoval najmenej.“

„Ale nemôžem sa zbaviť dojmu, že ste buď na úteku, čo by vysvetľovalo vaše neodpovedajúce oblečenie, alebo vás von vyhodili za trest, ale darovali vám aspoň šancu na prežitie.“

„Pokúšali sme sa spojiť s ES – 1, ale neodpovedajú nám. Ostatné lode tiež mlčia. Preto, nech mi povieť na vysvetlenie svojho statusu čokoľvek, asi vám budem musieť veriť. Ved' aj tak si tieto informácie nebudem mať kde ani ako overiť.“

„Pán Richard Adama, svoj status pred vami nemám prečo a ani nebudem, tajiť. Zdá sa, že tu velíte a ste teda jediný kto mi môže pomôcť. Tak si to radšej hneď nepokazím. Som vyhodená a na prieskume.“

„Vyhodená fí, a ako „na prieskume?““

„Viem, znie to smiešne, vzhľadom k aktuálnej situácii, ale naozaj ma vyhodili a som skutočne aj na prieskume.“

„A teda čo také tu skúmate?“

„Mala som zistiť situáciu ľudí na Zemi a podať o tom správu.“

„Prečo teda ES – 1 nereaguje na naše pokusy o nadviazanie spojenia?“

„Skúšali ste sa s nimi spojiť aj z modulu?“

„Samozrejme, pred pár hodinami.“

„A“

„Žiadna odpoveď. Akoby sme nedostávali signál.“

„To je zaujímavé.“

„Ja viem. A vy ste jediná, kto nám môže objasniť čudné správanie ES – 1.“

3 . K a p i t o l a

Na druhý deň veliteľ bunkra Banská Štiavnica oznámil nájdenie stroskotanej americkej viceprezidentky Ariany do veliaceho centra v bunkre Bratislava - 1. Dostal nasledovné inštrukcie: Postarať sa o Arianu so všetkým komfortom, ktorý jej bunker môže poskytnúť. Ariana nesmie bez jeho vedomia opustiť krídlo, v ktorom ju ubytujú. Bunker môže opustiť len v prípade, že veliteľ poverí zodpovednú osobu, ktorá ju bude sprevádzať a v prípade potreby jej nedovolí, alebo ju prinúti vykonať určité úkony. Ariana nesmie bez súhlasu celosvetového úradu pre pohyb osôb opustiť územie Slovenskej republiky.

Veliteľ Banskej Štiavnice sa opätovne pokúšal spojiť s ES – 1, chcel im oznámiť, že členka ich posádky je síce dobitá, ale živá a viac menej v poriadku.

„Pán veliteľ ?“

„Áno.“

„Nemohla by som sa ísť z jedným technikom pozrieť do modulu a pokúsiť sa spojiť s ES – 1 odtiaľ ?“

„Nie, nemohla“

„Prečo ?“

„Lebo modul som dal dopraviť do bunkra a teraz stojí v prijímacej hale. Navyše naši najlepší technici robia, čo môžu, aby sme mali signál. Dokonca sme ho napojili na naše satelity, aby mal lepší dosah, ale nič.“

„Ostatné bunkre ten signál prijímajú ?“

„Dokonca lepšie než by mali.“

„Ako to *lepšie*?“

„Máme správy z celého sveta. Z USA vám prajú skoré uzdravenie a príjemný pobyt v našom *zapadákov*.“

„Amerika by predsa signál bez družíc nemala zachytiť !“

„Ale chytá. Akoby ten prach v atmosfére odrážal signál naspäť. Po celej Zemi je rovnaký, i keď by nemal byť.“

„To je ono“

„Čo ?“

„Tie mraky, neprepúšťajú signál. Ani hore sme nič nechytali.“

„Nič ?“

„Nič. Mysleli si, že buď nevysielate, alebo ste to neprežili.“

„Vďaka za dôveru.“

„Nemáte za čo.“

„Ariana, vy ostaňte tu. Ja sa idem poradiť s odborníkmi o nezvyčajnom odraze vln.“

...

„Ariana, mali ste pravdu. Spojili sme sa z odborníkmi z celého sveta a oni vykonali viacero pokusov s vysielaním na rôznych vlnových dĺžkach a s rôznou intenzitou.“

„Všade rovnako?“

„Všade rovnako. Takže oni nevedia o nás a my o nich.“

„Dlho to nepotrvá. Predtým, než ma vyhodili, prikázali mi, aby som počkala ne Vesmírne lode.“

Richard sa zatváril čudne, tak som mu rýchlo podala vysvetlenie. „Evakuačné lode typu ES nie sú stavané na zostup atmosférou. Flotila čaká na príchod Medziplanetárnej misie. Ich lode môžu vstúpiť do atmosféry a bezpečne sa vrátiť.“ Jeho odpoveď bola jasná: „Nebudú čokoľvek vysieľať na Zem, keď im hrozí strata spojenia. Skôr si myslím, že by vás tu nechali zomrieť, čo už by ste, nebyť nás boli. Nebudú riskovať stratu celej lode aj s posádkou kvôli jednej žene. Podľa mňa vyšlú Valerie, aby preskúmali terén a podali podrobnú správu.“

Skočila som mu do reči: „Valerie sú riadené diaľkovo. Pri strate signálu sa zrejme zrútiť.“ Odpoveď ma prekvapila a ukázala mi, že o technike toho stále veľa neviem. „Valerie sa dajú vopred naprogramovať. Zaručí sa tak maximálna bezpečnosť a splnenie misie. Strata signálu misiu nemôže ovplyvniť“

„Ako to, že ste takí informovaní?“

„Valerie sme vyvinuli na Slovensku.“

„Ako ste sa mohli dostať do konkurzu!?“ povedala som šokovane.

„Jednoducho, podali sme si prihlášku a prešli sme. Aby som pravdu povedal, nebol som pritom. V Galaxy a na Valeriách som začal pracovať až neskôr. Osobne som ich upravil pre lety nad zemským povrchom, ale Aurora je postavená na softvérovej platforme Valerie. Hlavný rozdiel je v dizajne a v motore. Aurora je vybavená kombinovaným motorom Regina electric III. Tento motor spaľuje ST, ale má aj špeciálny elektromagnetický motor, ktorý môže čerpať energiu zo solárnych akumulátorov.“ Nemohla som si odpustiť poznámku, že tie sa nám teraz úžasne zídu v tomto príšernom počasí.

„Firma Galaxy nepočítala s takouto variantov budúcnosti. Čakali sme, že situáciu zvládnú. Nemohli sme vedieť, aké nastane počasie po dopade. Čakali sme síce trochu prachu, preto sme namontovali automatické protiprachové filtre, a teda môžeme lietať aj vo vysokých vrstvách atmosféry bez obáv pred prachom, ktorý by poškodil bežné letecké motory.“

„Myslíte, že pošlú Valerie, aby preskúmali Zem?“

„Nemyslím, som si tým úplne istý“

Dokedy ma tým bude vytáčať! Najprv sa tvári, akoby nič nevedel, a potom ma ohúri množstvom technických faktov a stopercentným presvedčením. Ach moje nervy...

4 . K a p i t o l a

Čas sa v tomto nemennom prostredí vlečie strašne pomaly. Viem, že je celá budova pod zemou, ale podarilo sa im vytvoriť dojem príjemného prostredia. Keď sa nepozeráte na strop a na všadeprítomné kontrolky čistoty a tlaku vzduchu, tak si myslíte, akoby ste existovali normálne na povrchu, nie pod ním. V nemocničnom krídle, v ktorom ma ubytovali, keďže sa tu očividne všetci tešia pevnému zdraviu, a teda je drvivú väčšinu času prázdne až na každodennú kontrolu môjho stavu, majú dokonca aj falošné okná. Richard mi ich princíp vysvetlil krátko potom, ako som vstala z postele. Nie je to len nalepený papier, ale laserová 3D projekcia, na ktorú sa dá pozeráť z viacerých uhlov pohľadu. Toto riešenie je síce energeticky náročnejšie ako papier, ale vytvára dojem absolútnej reality. A niektoré z nich sú dokonca skutočné, z bezpečnostných dôvodov sa síce nedajú otvoriť, ale je cez ne výhľad na akýsi park. Neustále som snažila presvedčiť svoju myseľ, že je to len ďalšia a lepšia projekcia. Ale tá odmietala, tak som sa v ten deň pri ďalšej kontrole spýtala, či si myslí že som sa zbláznila, keď vidím za oknami park. Jeho odpoveď ma potešila asi tak, ako už dávno nič pred tým. Povedal, že ak som blázon ja, tak potom sú blázni všetci, lebo oni sa do toho parku chodia aj prechádzať. Spýtala som sa teda, či sa aj ja môžem ísť doň pozrieť, v prírode som nebola celé

mesiac. Na čo povedal, že mi navrhne rehabilitáciu v čo najprirodzenejšom prostredí. A spýta sa na to veliteľa.

Na druhý deň ma teda pustili do parku. Ani som nečakala v tak skoré vyhovenie, podľa toho čo som počula, si o mne celý bunker myslí že my tam žijeme len na hamburgeroch. Ten park je absolútne neuveriteľný. Jeho strop je vytvorený priam realisticky. Takže sa zdá, že nad vami sa týči naozajstná obloha. Park má úžasnú výšku, povedali mi, že stromy, čo tu rastú, vyrástli pri normálnom slnečnom svetle a len ich zakryli obrovskou grafénovou kupolou. Grafén, ten materiál mi ešte dlho nezišiel z hlavy. Vraj keď pôjdem tak zo 300 metrov, dorazím na koniec parku. A na ten pohľad určite do smrti nezabudnem. V to som nechcela uveriť, a tak so teda išla naznačeným smerom. Horšie bolo, že kupola sa stále nestáčala k zemi ale skôr naberala na výške. Vyasfaltované chodníčky, sem tam prerastené burinou a rozdrobené rokmi používania, to všetko vyzeralo tak skutočne. Až na neuverenie. Nakoniec som došla pomedzi dve veľké historické budovy k schodisku a naozaj, predou mnou sa otváralo celé mesto. Hľadela som z otvorenými ústami ako malé decko, a tak som si siahla, a siahla do prázdna. To nemôže byť pravda, moja logika sa stále nevzdávala. Bežala som dolu schodmi z rukami pred sebou očakávajúc tvrdý náraz. Ale ten neprišiel, prebehla som bránou z kovaného železa z labuťami na vrchu a potom ešte jedny schody a tam som sa potkla o betónový obrubník. Bolesť ma presvedčila o tom že nespím. No skvelé lekár bude nadšený mojou novou odreninou. Rýchlo som vstala a išla ďalej, aby som

sa nestratila, tak po tej veľkej ceste. Po ľavej strane som míňala veľkú budovu z masívnych kameňov a vežou. Pod vežou bol nápis: Banská Štiavnica Veliteľstvo bunkra. Á našla som Richardovu prácu, skvelé. Ani si nepamätám jeho priezvisko. Za zákrutou stál rad budov, z ktorých jedna vyzerala obzvlášť na rozpadnutie, múry sa nakláňali nad cestu. Pod ňou stáli zábrany a časť budovy bola obalená lešením, zdalo sa že ju rozoberajú a stavajú odznova. Keď som ju obišla nad obrovskou bránou bol nápis: „Nové byty, už čoskoro, zapíšte sa do lotérie :)“ Milé, budú teda losovať o možnosť bývať na povrchu. Pozrela som sa pred seba, a uvidela som najprv veľkú zelenú strechu, potom veže, nakoniec mi došlo, že je to vlastne kostol spoly pochovaný k zemi. Ako ďaleko som bola od pravdy. Kostol sa týčil z jednej strany nad mestom, a z druhej bol pod ním. Vtedy som ešte nemohla tušiť, že v tomto kostole sa raz budem vydávať za Richarda. Teraz som však pokračovala ďalej, okolo akejsi sochy, a po rampe nad cestou. Zaujímavé, tu sú všade terasy, išla som ďalej, a bolo mi divné že nikoho nevidím, zopár ľudí bolo na druhej strane, ale to bolo všetko. Ja som kráčala a obzerala sa, chvíľami som zahliadla niečo čo sa mi zdalo akési známe, ale potom som si uvedomila, že v strednej Európe som prvý krát v živote. Nevieť čím to bolo ale celé mi to tu bolo divné, zvyknutá na rovinatú krajinu Washingtonu, mi toto mesto pripadalo ako výstup na Himaláje. Po chvíľke oddychu na lavičke som pokračovala v prehliadke keď sa v diaľke ozvali sirény. Po ceste vyloženej kamennými kockami a hore malým námestíčkom sa rútili dve autá aké som jakživ nevidela. Zastali priamo predom mnou, dvere vyleteli a na mňa mierili hlavne

štyroch pištoľí. Ozval sa hlas: Vzdajte sa, nepodarí sa vám utiecť, dajte ruky nad hlavu a nič sa vám nestane, obzrela som sa, či tam nie je ešte niekto iný, veď ja nikam neutekám. Ale nebol.

„Podme! Veliteľ má na práci dôležitejšiu robotu než sa naháňať za nejakou ženou.“ Zdvihla som teda ruky, to bolo divné. Mali na mysli Richarda? Alebo niekoho iného, lebo ja som nikam neutekala. Jeden z policajtov ma schmatol, prehľadal a založil mi putá. Na to ma strčili na zadné sedadlo toho čudného auta nastúpili a vyrazili, otočili to cez cestu, a dole kopcom, pri soche zahli doľava, potom za kostolom do prava a do akejsi brány v múre pod budovou veliteľstva. Viedli ma po chodbách až som sa ocitla pred bránou z nápisom: „Celosvetový úrad pre pohyb osôb.“ Dopekla, teraz som už aj zločinec na úteku. Prešli sme cez bránu a potom som kompletne stratila orientáciu. Nakoniec som sa ocitla vo vyšetrovacej miestnosti akú som poznala z krimináliiek, stôl, tri stoličky, steny obložené akýmsi materiálom pripomínajúcim karbón a zrkadlové sklo oproti. Posadili ma na stoličku a odišli. O chvíľu prišiel akýsi policajt v uniforme, na stôl so zdunením zhodil kopy papierov a začal: „Tak ako sa vám páčila prechádzka v našom peknom meste?“ Prejdite k veci zavrčala som, prečo som zadržaná, nič som neurobila!

Vážne? Pousmial sa, chcete poprieť že ste počas povolenej vychádzky opustili územie botanickej záhrady a voľne sa prechádzali po meste? Nevedela som že prechádzať sa po meste je zakázané. Vlastne nie je, uviedol veci na správnu mieru. To ma pobúrilo, „Akože ostatný tam smú a ja nie?“

Správne. Obyvatelia sú slobodný a môžu robiť čo sa im páči v medziach zákona... Aj ja som slobodná skočila som mu do reči.

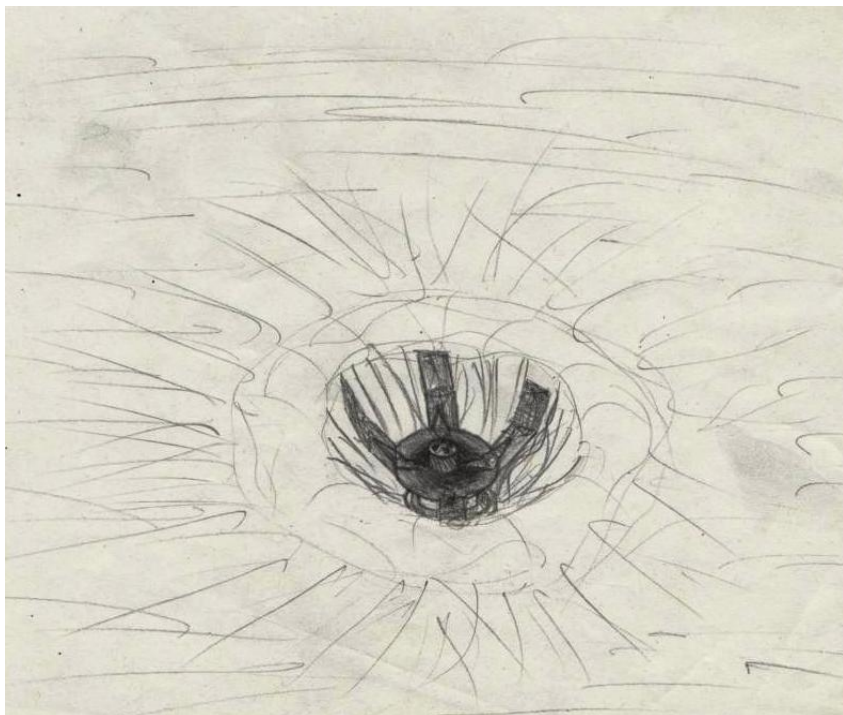
Nie nieste! Ste pod právomocou celosvetového úradu pre pohyb osôb. Váš pohyb je regulovaný, kontrolovaný a obmedzovaný, podľa medzinárodným zákonom stanovených smerníc. Alebo ste sa ešte nezaujímalí o účel toho zariadenia z nápisom IWA čo máte pripevnené na pravej nohe?

Ach to, lekár povedal že je to na kontrolu môjho zdravotného stavu. Klamal mi?

Nie, iste že nie, to je ale len vedľajší účel, rovnako vás pomocou toho môžeme uspať. Hlavným účelom je ale určovanie polohy nositeľa s presnosťou na pol metra.

Čo keby som si to zložila? Nezložila, grafén nerozpílate tak ľahko, skôr by ste si amputovala nohu ako to zložila násilím bez kľúča. A keby som našla kľúč? Nenašla, je len jediný, a ten má veliteľ, tak dúfajte, že ho náhodou nestratil... Teraz, ale k vám, prečo ste opustili botanickú záhradu a to behom? No, vraj keď pôjdem 300 metrov od vchodu uvidím nezabudnuteľný pohľad. A videla ste? Videla, celé mesto, nemohla som uveriť že je to skutočné, tak som bežala v domnienke že narazím do steny. To by ste ešte musela bežať pekný kus, dodal zo smiechom. A to bol jediný dôvod? povedal znova z dokonale ovládanou tvárou. Áno, jediný. Na to odišiel. Neskôr som sa dozvedela, že za oknom stál Richard a celý môj výsluch sledoval.

Dnes mi Richard povedal, že plánujú môj presun domov, do USA. IWA v spolupráci zo Slovenským úradom pre kontrolu obyvateľstva, rozhodla že niesom nebezpečný zločinec, ale potešilo by ich ak by si ma tu nechali. Ich bunkre sú vraj preplnené. Táto informácia ma sprvu zarmútila, chcela som ísť domou, ale môj domov bol zničený, moje známe prostredie bolo nenávratne stratené, jediné čo som považovala za domov bola nemocničná izba v tomto bunkri. Nakoniec mi Richard oznámil zlú správu, o tom čo so mnou bude rozhodnú bezo mňa v USA, ale verdikt je viac menej jasný, ako nie práve obľúbenú občianku ma určite nedajú k mojim rodičom, ale do niektorého iného bunkra na západe. Nebudem si môcť vybrať. No skvelé, povedala som nahlas keď odišiel a nechal mi obálku z oznamom. Tu budú losovať o luxusnejšie ubytovanie a voľného miesta je na rozdávanie, a ja tam dostanem nanajvýš posteľ v jednej z tých veľkokapacitných králikárni bez poriadneho vybavenia. Prečo som sa len dala vyhodiť, mohla som si pokojne žiť medzi smotánkou tam hore a nestarať sa o osudy más na Zemi. Ale nie, ja sa dám vyhodiť a ešte sa to aj opovážim prežiť. Pôsobí mi to ako dosť nepodarená komédia. V tomto krutom období som sa stretla aj z niekoľkými miestnymi *obyvatelmi*. Zdá sa, že si na život pod zemou veľmi rýchlo zvykli. Na ES –1 nevládla takáto pokojná atmosféra. Je možné, aby ľudia boli v *tomto* čase normálni? Rozmýšľali nad pojmami ako sú láska a priateľstvo. Nielen nad tým, ako si zachrániť kožu pred meteoritmi a zbesneným počasím? Môžem zostať tu. Majú vraj dostatok miesta. Bunker totižto dimenzovali na 100 000 ľudí a obýva ho len okolo 30 – 40 tisíc.

Ide sem Richard, vždy mi prináša čoraz horšie správy. Minule mi povedal, že s ES – 1 sa stále nemôžu spojiť. Zdôraznila som mu, nech sa na to vykašlú. Chcem zostať na Zemi. Nemám ani najmenšiu chuť vrátiť sa k tým bastardom, čo ma chceli zabiť, ani k namysleným hollywoodskym slečnám, čo sa len premávajú po lodi a nič nevedia spraviť. Tu dole sa zdá, akoby sa ani nedelili na triedy. Výsledný efekt vytvára dojem naozajstnej ľudskej komunity, nie pseudokomunity. Všetci sa správajú veľmi diplomaticky, snažia sa nehádať, nevyvolávať nezhody a rozbroje. Mám dojem, akoby všetci vedeli, že raz sa

tento systém zrúti a boja sa, akoby sa žilo potom. Som zvedavá, akú zlú správu má pre mňa teraz.

„Ariana, mám dve správy, chcete najprv tú dobrú, alebo tú zlú?“

„Radšej začnite tou zlou.“ odpovedala som mu. To je zaujímavé, má dve správy. Obyčajne si vystačí s jednou.

„Tak dobre. Tá zlá je, že dnes podľa našich výpočtov dorazí medziplanetárna misia z Marsu.

„Prepána!“ Zhíkla som, úplne som na nich zabudla. Jack ich chcel po mňa poslať. Richard si, ale myslí, že v tomto počasi vyšlú len Valerie.

„A teraz tú dobrú: Medzinárodná rada rozhodla, že pre obyvateľov Zeme bude bezpečnejšie, keď sa nedozvedia, či sme to prežili.“

„To, že nás nevidia, ešte neznamená, že nás nenájdu.“ V mysli sa mi okamžite vynorili satelity a bezdrôtové spojenia, ktorých signál Valerie zachytia.

„Ariana, pokoj. Rada rozhodla, aby sme v tomto prípade vyplí všetky vysielacie a zaobišli sa iba s káblovým spojením.“

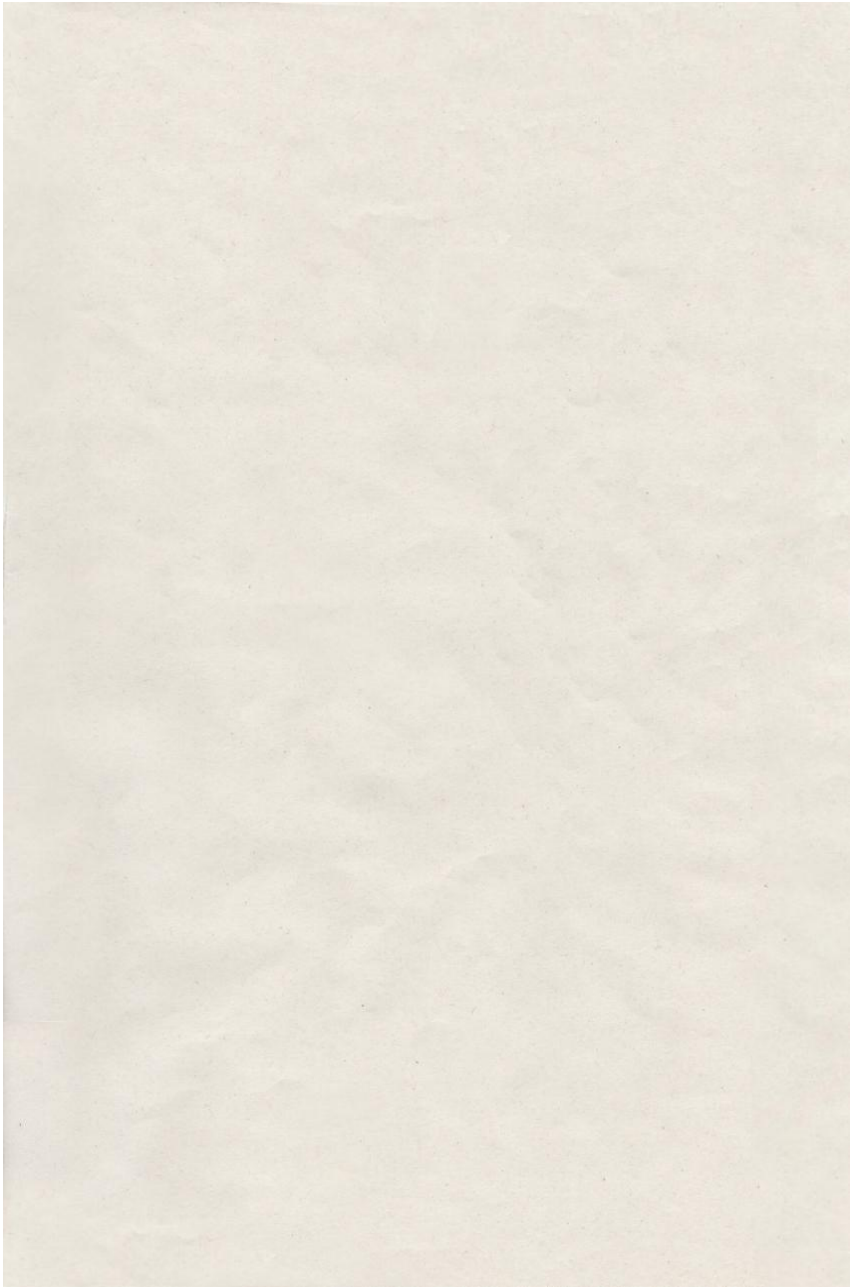
Musela som sa tváriť čudne, lebo to rýchlo vysvetlil: „Pri stavbe týchto bunkrov sa počítalo s výpadkom bezdrôtových sietí. V podzemných tuneloch je okrem metra aj spleť optických káblov, ktoré spájajú celý svet... Skočila som mu do reči:

„Chcete povedať kontinenty.“ „Nie, povedal som, svet.“ „Ale mali ste na mysli kontinenty?“ „Ariana, myslel som celý svet ako internet.“ „A čo oceány?“ spýtala som sa prekvapená. „Napojili sa do existujúcich optických káblov. Spojenie sa overilo a je dokonale stabilné. Pád meteoritov ho nepoškodil.“ „Takže vypnete vysielanie a v éteri ostane *ticho* ? Nemusíte sa kvôli mne vzdávať spojenia...

„Ariana!“ Tentoraz mi skočil do reči. „Nerobíme to len kvôli vám, tu ide o bezpečnosť nás všetkých. Podľa správ o delení sveta, ktoré ste nám priniesli, rada rozhodla, aby sa radšej nedozvedeli o našom skutočnom osude.“ Mala by som sa tešiť, ale bola som skôr prekvapená. Vyhĺkla som bez rozmyslu: „A nevidia stopy po kolesách na miestach kde ste ma zachraňovali?“ Odpovedal pokojným tónom. „Žiadne stopy nevidia.“ Keď uvidel môj prekvapený výraz, zasmial sa a oznámil mi to, čo som už dávno tušila: „Ariana, občas ste taká pribrzdená, že sa normálne smejem USA, ako ste sa mohli dostať tak vysoko.“ „Snažila som sa.“ Dodala som na objasnenie. „Vysvetlím vám to teda. Vietor vonku dosahuje aj 150 km rýchlosť, a teda všetky stopy v okamihu zaveje.“ „Ale keď ste vyťahovali modul, museli zostať veľké stopy“, nedala som sa. „Aj boli, preto sme sneh vyrovnali radlicou a vietor sa postaral o zvyšok.“ „A vchod do bunkra?“ Znova sa zasmial. „Vchod je vyhlíbený do svahu a kvôli lepšej teplote ho zvnútra zasypávame snehom a vietor ho zvonka dokonale zahladí.“ Asi vytušil moju ďalšiu otázku, lebo hneď pokračoval: „Keď chceme ísť von, musíme sa vyhrabať.“ So smiechom dodal: Ešte sme to

potrebovali len dvakrát. A pri spiatočnej ceste bol vchod vždy úplne zaviaty ,len navigácia nás upozornila, kde sa nachádza. Vonku je teraz všetko biele a aj tak nevidieť na viac ako 200 metrov pred seba. Čo je takmer zajedno.“ „Ale hovorili ste, že modul ste pozorovali cez kameru.“ „Vyššie je sneženie slabšie.“ „A keď som *tvrd*o pristála ? „Počasie nie je vždy rovnaké, sú slabšie sneženia a silnejšie sneženia. Zatiaľ nevieme, čo to spôsobuje a ani ich nevieme predpovedať, ale dnes je slabšie. Viditeľnosť je vynikajúca i keď je stále šero. Pripomína mi to zatmenie slnka, ktoré som pozoroval pred rokmi. Dnes ho mám stále.“ Povedal s úsmevom. „Šero ako pri zatmení ?“ opýtala som sa prekvapená. „Ako pri zatmení“ potvrdil.

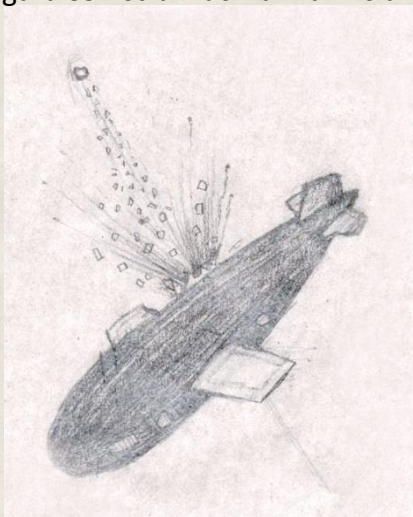
Epilóg

Nezaradený príbeh

Krátko potom, ako sme vyštartovali z Marsu, sme dostali zo základne správu: SS Vesta sa pod vplyvom okolností rozhodla prísť nám na pomoc. Vysvetlenie jej posádky znelo: „Štyri lode sú viac ako tri a môžeme teda zachrániť viac ľudí.“ My sme si nemohli dovoliť nechať na základni len jednu loď, a preto sme jej dali príkaz na okamžitý návrat. SS Vesta sa teda obrátila. Bohužiaľ, tento manéver narušil údaje z antikolízneho radaru, a tak SS Vesta musela letieť istý čas bez ochrany pred meteoritmi. Tento konštrukčný nedostatok lodí typu SS sa jej stal osudným. SS Vesta mala v tejto chvíli krytú len jednu stranu. Antikolízny radar je totižto umiestnený na otočnom statíve, a teda má aktuálne správy vždy len z jednej strany lode. Pri normálnom lete to nie je problém. Údaje sa aktualizujú každých desať sekúnd a počítač skladá výsledný obraz. Pri otočke sa však poloha všetkých telies zmenila, čo počítač prečítal ako zmenu letových dát, a teda všetky nebezpečenstvá vymazal a piloti netušili, aká je situácia okolo lode. V tejto nevhodnej chvíli sa zjavil jeden z množstva malých meteoritov, ktoré obiehajú okolo Slnka a zasiahol SS Vestu do reaktorovej sekcie. Tento náraz spôsobil ťažké poškodenie celej strednej sekcie lode. Pri kolízii zahynulo trinásť ľudí. Zvyšok posádky sa evakuoval do zadnej sekcie a do letovej paluby. Predely medzi sekciami sa uzavreli automaticky, len čo senzory zaznamenali pokles tlaku na palube. Jedinou záchranou lode bolo to, že

reaktor aj so všetkým teoreticky výbušným materiálom vyvrhlo do vesmíru. Keď sme túto katastrofu videli na monitoroch, okamžite sme kontaktovali základňu na Marse, aby im išla na pomoc. SS Astra bezodkladne štartovala a použila najvyššiu rýchlosť. O niekoľko dní dostihla SS Vestu a spojila sa s ňou cez prestupovú komoru. Najprv prevzala všetkých stroskotancov, potom si záchrancovia obliekli skafandre a vystúpili do otvoreného vesmíru. Vypáčili bránu prvého hangára a vstúpili do prednej hangárovej pretlakovej komory na proxe lode. Do tejto malej miestnosti umiestnili voľné skafandre pre posádku SS Vesta. Posádka SS Vesta po uzavretí tejto komory otvorila dvere do serverovej miestnosti a cez servisný poklop v podlahe prešli do pretlakovej komory. Táto komora je malá a tak vzduch z letovej paluby a serverovej miestnosti stačili na jej naplnenie. Posádka si obliekla skafandre a po kontrole ich pretlakovania otvorili dvere a vystúpila do vesmíru. Po natihnutom lane preliezli do hangáru SS Astra. Záchranná misia bola úspešná.

Pristátie ?

Pán prezident.

Áno.

ES – 1 je pripravená na prestup posádky, čakáme len na vaše povolenie.

Povolenie udelené, transportujte ľudí na tie lode, a nech sú čo najskôr späť. Nechceme tu zostarnúť.

ĽUDIA POČULI STE, TÍ Z VÁS, KTORÍ MAJÚ PORADOVÉ ČÍSLA JEDNA AŽ TRIDSAŤ, PRESTÚPTE DO DRUHEJ LODE.

...

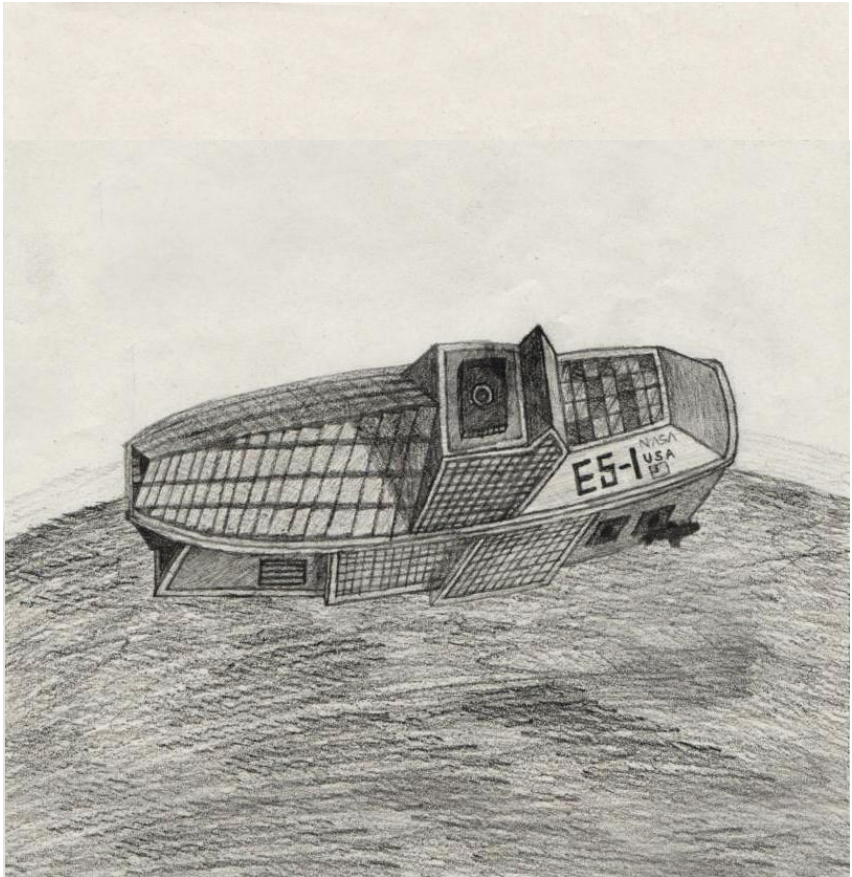
Pane, prestupovanie ukončené. Odpájame lode.

...

Pán prezident. Päťina pasažierov sa presunula na základňu, práve sa naloduje posledná skupina. Chcete ísť s nimi?

Nie. Ostávam tu. Ariana je síce mŕtva, ale týmto si uctím jej pamiatku.

Ako myslíte.

D e j i n y b u d ú c n o s t i

13. 4. 2036 Zem zasiahlo cca 50 fragmentov planétky Apophis.

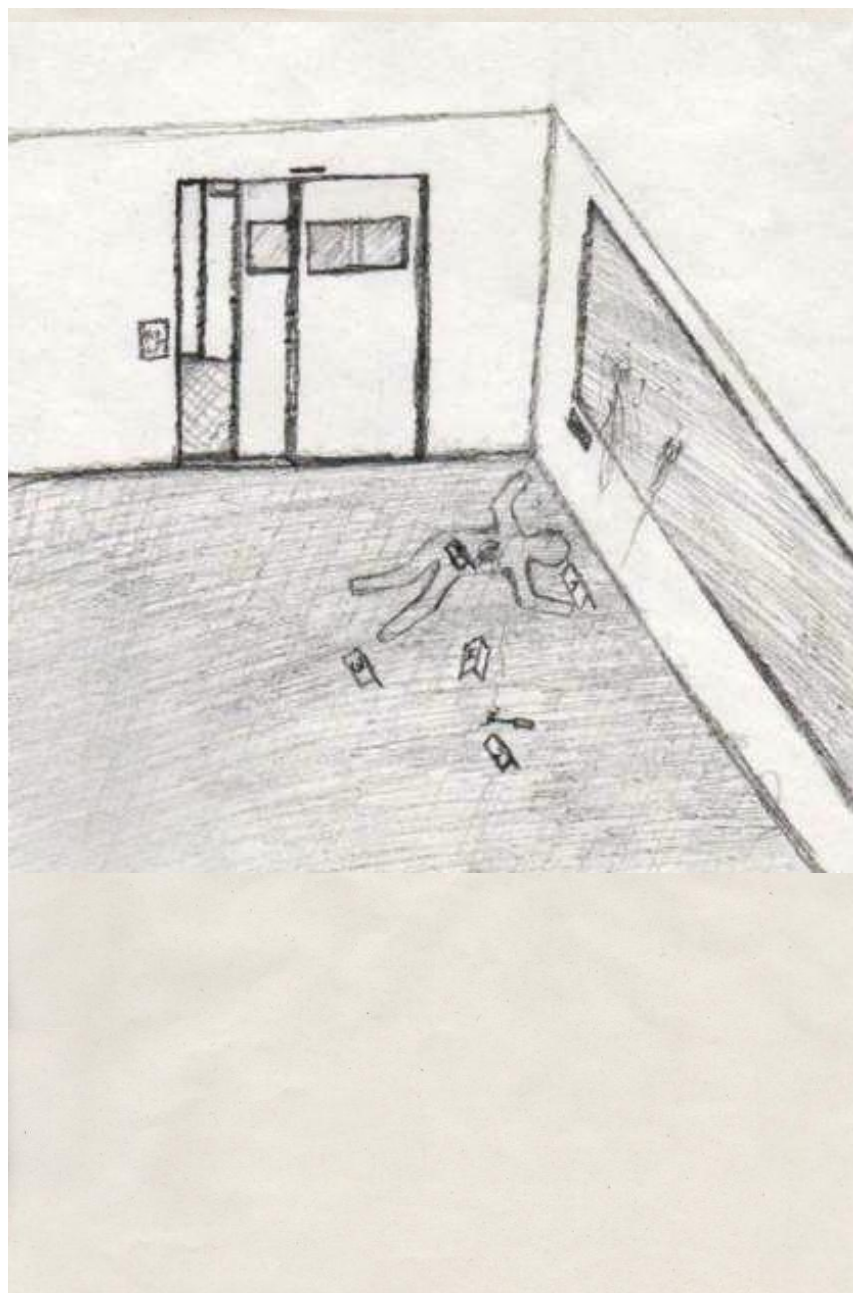
21. 4. 2036 Evakuačné lode opustili orbitálnu dráhu okolo Zeme

15. 6. 2036 Evakuačné lode dosiahli planétu Mars. Päťina pasažierov z každej lode sa presúva na povrchovú základňu. Zvyšok ich nasleduje v rozpätí niekoľkých mesiacov.

30. 12. 2037 Islamský separatista zavraždí na povrchovej základni na Marse bývalého amerického prezidenta Jacka Harrisforda. Jeho zavraždením sa začína vnútorný rozklad exilovej civilizácie na Marse.

2065 Zomiera posledný človek z pôvodnej posádky evakuačných a prieskumných lodí.

2120 Zomiera posledný človek z druhej generácie exilovej civilizácie. Jeho smrť znamená koniec života ľudského druhu inde ako na Zemi. Výber jedincov v prvej generácii nedovolil dlhodobjšie pokračovanie ľudského rodu. Títo ľudia neboli schopní nadviazať dlhodobjší vzťah, ani za účelom prežitia druhu. Z ľudí, ktorí sa nalodili na evakuačné lode, prežila len Ariana McCaine, ktorú vyhodili na Zem v domnienke, že to neprežije. Ariana McCaine prežila plnohodnotný život na planéte Zem. Šťastne sa vydala za Richarda Adamu a mali spolu štyri deti. Ich deti sa pričínili o rozvoj kultúry na planéte Zem.

Z a č i a t o k k o n c a

Kráčala som uličkou za zvuku Wagnerovho svadobného pochodu. Zdalo sa mi, že ulička nemeria dvadsať metrov ale dvesto. Pred očami sa mi premietal celý život. Vidím, ako mi mama rozpráva o tom, ako pred vyše tridsiatimi rokmi odišla z Banskej Štiavnice so svojím manželom Donaldom McCainom. Vidím, ako som išla prvý raz do školy. Na ten strach, aký som vtedy mala, nemôžem zabudnúť. Vidím, ako vychádzam z brány Harwardskej univerzity a čakajú ma moji rodičia. Študovala som verejnú správu a hneď som dostala miesto v právnickej firme. O rok som išla na konkurz do Bieleho domu a odvtedy moja kariéra stúpala závratnou rýchlosťou. O pár rokov som sa vyšvihla do pozície tajomníčky prezidenta a dva roky na to som kandidovala na post viceprezidentky. Pamätám si na tú radosť, keď som videla výsledky volieb. Moji rodičia boli nadšení. Na oslavu víťazstva zvolali celú našu americkú rodinu. Moja radosť mala však len krátke trvanie. Až o niekoľko dní som si uvedomila, že práca viceprezidentky Spojených štátov amerických je podstatne zložitejšia, než sa mi doteraz zdalo. Vo funkcii som bola práve jeden rok, keď medzinárodné združenie astronómov oznámilo správu, že Apophis zaručene narazí do Zeme. Ten zhon mi dodnes pripadá trochu zbytočný. Ľudí prepadla obrovská panika, ale nič preto nechceli urobiť. Vlády sa rozhodli vyslať proti planétke raketu. Vyslať raketu s jadrovou hlavicou do vesmíru je ale v rozpore so všetkými

medzinárodnými zmluvami. Vypustenie takejto rakety sa považuje za napadnutie USA. Vláda sa nakoniec dohodla na kontrolovanom lete, ktorý môžu sledovať všetky štáty disponujúce jadrovými zbraňami. Povolenie odpáliť raketu padlo na Rusko. Misia rakety bola totálnym fiaskom. Predpovede dopadov boli ešte horšie. Žiadny úsek Zeme nezostane vynechaný. Potom prišla vysnená hodina mnohých ľudí a NASA oznámila dokončenie ES – 1. Ľudia sa snažili okamžite si zabezpečiť miesto na palube. Kapacita lode však bola obmedzená, a preto sa na palubu dostali len významní politici a celebrity. Pred zrak mi vyskočila spomienka, ako mi oznámili, že aj ja nastúpim na palubu vo svojej pozícii viceprezidentky. Moje nadšenie bolo neopísateľné. Rodičom som sa bála oznámiť túto správu. Mala som strach, ako zareagujú, keď vedia, že oni zostanú na Zemi a ja pôjdem do vesmíru. Nemohla som im zabezpečiť miesto na ES – 1 ani na inej ES, preto som im aspoň vybavila pohodlné ubytovanie v najlepšom bunkri. Vidím, ako nastupujem na palubu lietadla Virgin Galactic, ktorého raketa ma dopraví na palubu ES – 1. Nasleduje strohé uvítanie od prezidenta USA Jacka Harrisforda a odchádzam do svojej kajuty. ES – 1 je ešte krajšia a dokonalejšia ako na fotografiách. So slzami v očiach sa pozerám cez sklenené steny na Zem. Jasne si spomínam ,ako som telefonovala s rodičmi a pozdravovala som ich zhora. Potom nasledujú tie temnejšie spomienky. Pozerám sa cez sklo na Zem, ako ju zasahuje roj meteoritov – pozostatkov Apophisu. Vidím sa , ako nastupujem do zostupového modulu a klesám k Zemi. ten strach cítim teraz rovnako, ako keď som

išla do prvej triedy. Teraz viem, je to strach z neznámeho. Rovnaký prežívam v tejto chvíli, keď kráčam k oltáru a idem sa vydať za Richarda. Richard ! Toto mi pripomenulo ďalšie spomienky. Pred oči mi vyskakuje ten príšerný sen, ktorý sa vzápätí zmenil na realitu, keď som sa prebrala. Tam som počula jeho hlas prvý krát a vôbec sa mi nepáčil. Kričal na mňa. Neskôr mi vysvetlil, prečo musel kričať. Musel ma vystrašiť, aby som povedala, kto som, čo tu robím ,a prečo som tu. Nevedel pochopiť, ako môže niekto opustiť bezpečnú palubu ES – 1 a ísť na Zem, ktorá vyzerá ako veľká šedá guľa. Podvedomie mi vyvoláva žiarivé obrazy z posledných dvoch rokov. V bunkri som stretla svojich starých rodičov z matkinej strany. Za posledný rok som sa dvakrát stretla so svojimi rodičmi. Musela som za nimi vycestovať. Cestovanie obrovským poschodovým podzemným metrom je nezabudnuteľné. Posledná spomienka, ktorú vidím a ktorá ma vracia späť do reality, je spred niekoľkých mesiacov. Vtedy ma Richard požiadal o ruku. Moji rodičia boli nadšení, že môžu prísť na svadbu svojej najstaršej dcéry, o ktorej si mysleli, že je vorkoholička a karieristka a citový život si nepripustí k telu. Už som takmer pri stupienku. Dúfam, že sa nepotknem o šaty a pri otočke si nepristúpim vlečku. Richard vyzerá v obleku neuveriteľne dobre. Škoda, že je vojak a teda častejšie nosí uniformu. I keď aj tá mu strašne pristane. Usmieva sa na mňa. Ja sa skôr tvárim ako primrznutá. Vynára sa mi okamih, keď si z nášho vzťahu striedali jeho kolegovia a ja som ostala celá červená. Teraz na nich hľadím a nemôžem uveriť, ako som to mohla dotiahnuť až sem. Asi som na toto radšej nemala myslieť. Teraz sa tej príšernej

spomienky nezabavím. Je taká žiarivá! Teraz mi mozog prehrá záznam tej spomienky. Len to mi tu chýbalo. Richard. Valeriu máme na radaroch. Asi by ste mali poslať Arianu niekam inam. Nie, chcem to vidieť. Povedala som vtedy. teraz mi to pripadá strašne detinské. Nechápem ako ma mohol mať rád. Vtedy sme sa predsa poznali len niekoľko dní. Neskôr si z toho uťahoval a nazval to láskou na prvý pohľad. Vraj ma „miloval od chvíle“, keď ma uvidel. Veľmi milé. Vyzerala som príšerne. Z tými kruhmi pod očami a nevyspatým pohľadom... Plus červená bielka. Pokojne som mohla súťažiť s angorákmi. Ariana ješ dospelá žena. Môže tu zostať ak chce. Je to tu predsa otvorené pre verejnosť. V poriadku. Richard sa ale nenechal rozptýliť mojou prítomnosťou a prejavil sa jeho výcvik. „Okamžite vypnite všetky radary.“ A na uvoľnenie atmosféry dodal: „Nepotrebuje, aby si tam hore pozerali naše fotografie.“ Radary síce ihneď vypli, ale aby mali polohu Valerie pod dohľadom nechali zapnuté kontrolné lasery. Tie Valerie nezistia a mi máme ich polohu. Teraz som si neodpustila poznámku zase ja a povedala som: „Nemôžete tú vec jednoducho zostreliť?“ „Ariana!“ Technik sa zatváril ako keby som sa spýtala na najväčšiu hlúposť na svete. „Týmto by sme sa prezradili.“ „Ale“ namietala som. „Keď ju zostrelíte pomyslia si, že počasie je nevhodné. Nebudú vysielat' ďalšiu aby to preverila.“ „Pochybujem, o tom žeby naprogramovali Valerii až taký nízky let.“ Nedala som sa a ďalej som rozvíjala svoju myšlienku: „Keď ju zostrelíte, je jedno ako nízko letela. Alebo ste už minuli vašu *jedinú* raketu na zostrelenie mňa?“ Dodala som zo smiechom. Richard prevrátil očami a vysvetlil mi to o čom som nemala

šancu vedieť. „Valerie sme síce vyvinuli na Slovensku, ale to ešte neznamená, že nevieme vyvíjať zbrane. Valeria bola v prvom rade vyvíjaná ako lacnejšia verzia amerického bezpilotného lietadla Predator. Jej riadiaci program je bojový. To znamená...“ Nedokončil, keď videl môj pohľad. „To znamená, že raketám sa dokáže vyhnúť. Vlastná bezpečnosť má v jej programe prednosť pred splnením misie. K misii sa vráti až bude nebezpečenstvo neaktuálne. Valeria sa okamžite vyhne strele a môže sa ju pokúsiť aj zničiť. V základnej výbave má dostatok prostriedkov na takýto účel. Jej program je dostatočne vyspelý na to aby si poradil z takým smiešnym nebezpečenstvom ako je riadená strela.“ Boli vo vedení. Ale to neznamená moju porážku. Prešla som do útoku „Vravel si, že Aurory ktorými ste pozorovali mňa, sa od Valeríí až tak zásadne neodlišujú. Môžete proti nim vyslať jednu z nich.“ Hovoril som, v tom máš pravdu. Ale Aurory sú určené na lety v atmosfére. Keď ich Valeria zaregistruje tak na sto percent vyštartuje na spätočnú cestu, jej rýchlosť nikdy neklesá pod desať machov. A samozrejme,“ Dal si dôraznú pauzu. „Aurora má pri tej istej rýchlosti dostup len dvadsaťtisíc metrov.“ „A to sa rovná: Valeria sa stiahne skôr ako Aurora priletí na dostrel.“ Kým sme sa bavili o tom, ako zostreliť Valeriu bez toho aby si to všimla tak som úplne zabudla sledovať monitory. Prebral ma až kontrolór ktorý zrazu zvolal: „Ide na nás !“ Okamžite som sa pozrela na monitor a na ňom žiaril koordináty môjho „pristátia“. Richard povedal: „Nehľadá nás, len hľadá stopy po pristátí.“ „Tak to bude mať smolu.“ Kontrovala som mu. Keď sa obzrel tak som mu to vysvetlila. „Povedal si mi, že modul ste

zobrali sem a miesto ste zahladili.“ „Áno, len dúfam, aby neskenovala terén. Potom by si mohla všimnúť nekompaktnosť snehu a neexistenciu modulu.“ Totálne ma vtedy dostal. A poriadne ma táto spomienka znervózňuje ešte aj dnes. Aby som sa upokojila, pozriem sa hore a zdá sa , že sem cez vytrážové okná svieti slnko. Škoda, je to len umelé slnko v najväčšom pod snehovom parku na svete. Ďalšia spomienka. To nadšenie, keď komisia vyhlásila výsledky celosvetovej súťaže bunkrov a v kategórii parky a príroda vyhrala Banská Štiavnica. Celé historické jadro je kryté kupolou s premietanou oblohou. Vnútri svieti falošné slnko a to teraz preniká cez kúsky farebného skla a vytvára úžasné farebné lúče. Škoda, že nie je pravé. Svet je zahalený atmosférou plnou prachu a snehu a vonku je ako po zatmení slnka. Ani deň ani noc.

Život z Richardom bude počas najdlhšieho zatmenia slnka v dejinách ľudstva.

K o n i e c

Pod'akovania:

Ďakujem učiteľom odboru reštaurovania
papieru. Menovite Elene Rajčanovej,
Ivanovi Hrušovskému a Radovanovi
Blahovi za pomoc pri vytváraní
grafického dizajnu knihy.

Ďakujem učiteľke slovenčiny Beate
Chrienovej za gramatickú aaj
štylistickú kontrolu textu.

A p o p h i s

Vlastným nákladom

Prebal a väzba: Peter Chytil

Autor textu: Peter Chytil

Ilustroval: Peter Chytil

Titulný list: Peter Chytil a Radovan Blaho

Jazyková úprava: Beata Chrienová

Vydanie: prvé

Vytlačil: COMEX s.r.o.

Vytlačené pre: S P Š Samuela Mikovíniho

